

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 282



Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

24 października 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2013/521/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 października 2013 r. dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej 1

- ★ Umowa między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej 3

2013/522/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 października 2013 r. dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka o readmisji osób przebywających nielegalnie 13

- ★ Umowa między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka o readmisji osób przebywających nielegalnie 15

2013/523/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 października 2013 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, zmienionego protokołu ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącego przywozu wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych ceł nakładanych przez Stany Zjednoczone na niektóre produkty z Unii Europejskiej 35

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1016/2013 z dnia 23 października 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu szczepu mikroorganizmów DSM 11798 z rodziny *Coriobacteriaceae* jako dodatku paszowego dla świń ⁽¹⁾ 36
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1017/2013 z dnia 23 października 2013 r. w sprawie odmowy udzielenia zezwolenia na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci ⁽¹⁾ ... 39
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1018/2013 z dnia 23 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 432/2012 ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci ⁽¹⁾ 43
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1019/2013 z dnia 23 października 2013 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do histaminy w produktach rybołówstwa ⁽¹⁾ 46
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1020/2013 z dnia 23 października 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 48

DECYZJE

2013/524/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 17 października 2013 r. w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Rada w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji Mieszanej UE-EFTA ds. wspólnego tranzytu, dotyczącego przyjęcia decyzji zmieniającej Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, w odniesieniu do zmian kodów HS i kodów opakowań 50

2013/525/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 22 października 2013 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/77/UE w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii 71



⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 7 października 2013 r.

dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej

(2013/521/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a), w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2012/649/UE⁽¹⁾ Umowa między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej (zwana dalej „umową”) została podpisana w dniu 26 października 2012 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (2) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (3) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie

wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽³⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

- (5) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej (zwana dalej „umową”) zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii notyfikacji przewidzianej w art. 12 ust. 1 umowy⁽⁴⁾.

Artykuł 3

Komisja, wspomagana przez ekspertów państw członkowskich, reprezentuje Unię we wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy art. 10 umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 19.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 7 października 2013 r.

W imieniu Rady
J. BERNATONIS
Przewodniczący

UMOWA**między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej**

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

REPUBLIKA ZIELONEGO PRZYLĄDKA,

zwane dalej „Stronami”,

PRAGNĄC ułatwiać kontakty między ludźmi, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju związków gospodarczych, humanitarnych, kulturalnych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie na zasadzie wzajemności ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Unii Europejskiej i Republiki Zielonego Przylądka,

UWZGLĘDNIAJĄC wspólną deklarację z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie partnerstwa na rzecz mobilności pomiędzy Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka, zgodnie z którą Strony dążą do rozwijania dialogu dotyczącego kwestii wiz krótkoterminowych z myślą o ułatwieniu mobilności niektórych kategorii osób,

PRZYPOMINAJĄC umowę o partnerstwie z Kotonu oraz szczególne partnerstwo między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka zatwierdzone przez Radę Unii Europejskiej w dniu 19 listopada 2007 r.,

UZNAJĄC, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji oraz przykładając szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ani do Irlandii,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Przedmiot i zakres stosowania**

Celem niniejszej Umowy jest wprowadzenie na zasadzie wzajemności ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii planującym pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Artykuł 2**Postanowienia ogólne**

1. Ułatwienia w wydawaniu wiz, o których mowa w niniejszej Umowie, mają zastosowanie do obywateli Republiki Zielonego Przylądka i Unii, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Unii, jej państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak odmowa wydania wizy, uznanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu oraz procedury wydawania osób, stosuje się prawo krajowe Republiki Zielonego Przylądka lub prawo państw członkowskich bądź Unii.

Artykuł 3**Definicje**

Na potrzeby niniejszej Umowy:

a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii, z wyjątkiem Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

b) „obywatel Unii” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego w rozumieniu lit. a);

c) „obywatel Republiki Zielonego Przylądka” oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo Republiki Zielonego Przylądka;

d) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez jedno z państw członkowskich lub Republikę Zielonego Przylądka konieczne do wjazdu na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich lub na terytorium Republiki Zielonego Przylądka w celu tranzytu lub z zamiarem pobytu nie dłuższego niż 90 dni łącznie;

e) „osoba zamieszkująca legalnie” oznacza:

w przypadku Unii – każdego obywatela Republiki Zielonego Przylądka, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa krajowego lub prawa Unii do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres dłuższy niż 90 dni;

w przypadku Republiki Zielonego Przylądka – każdego obywatela Unii w rozumieniu lit. b), posiadającego prawo stałego pobytu zgodnie z prawodawstwem krajowym.

Artykuł 4

Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Zielonego Przylądka wydają wizy wielokrotnego wjazdu o pięcioletnim okresie ważności następującym kategoriom osób:

- a) członkom rządów i parlamentów krajowych i regionalnych oraz trybunałów konstytucyjnych, sądów najwyższych oraz Trybunału Obrachunkowego w zakresie pełnionych przez nich obowiązków, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;
- b) stałym członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Republiki Zielonego Przylądka, państw członkowskich lub Unii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka z inicjatywy organizacji międzyrządowych;
- c) przedsiębiorcom i przedstawicielom organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka;
- d) małżonkom, dzieciom poniżej 21 roku życia (w tym dzieciom przysposobionym) lub pozostającym na utrzymaniu oraz odwiedzającym rodzicom:
 - obywateli Republiki Zielonego Przylądka zamieszkujących legalnie na terytorium jednego z państw członkowskich lub obywateli Unii zamieszkujących legalnie na terytorium Republiki Zielonego Przylądka, lub
 - obywateli Unii przebywających w państwie, którego są obywatelami lub obywateli Republiki Zielonego Przylądka przebywających na terytorium Republiki Zielonego Przylądka.

Jeśli jednak konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży jest wyraźnie ograniczona do krótszego okresu, ważność wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu, w szczególności gdy:

- mandat, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. a),
- okres ważności statusu stałego członka oficjalnej delegacji, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. b),
- okres ważności statusu przedsiębiorcy lub przedstawiciela organizacji branżowych, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. c), lub
- zezwolenie na pobyt obywateli Republiki Zielonego Przylądka przebywających na terytorium jednego z państw członkowskich lub obywateli Unii przebywających na terytorium Republiki Zielonego Przylądka, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. d),

są krótsze niż pięć lat.

2. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Zielonego Przylądka wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności jednego roku następującym kategoriom obywateli, pod warunkiem że w roku poprzedzającym złożenie wniosku otrzymali oni przynajmniej jedną wizę, z której skorzystali zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego kraju i pobytu w nim:

- a) przedstawicielom organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka w celu odbycia szkoleń lub uczestniczenia w seminariach lub konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- b) przedstawicielom wolnych zawodów uczestniczącym w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka;
- c) osobom biorącym udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym w programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka;
- d) uczestnikom międzynarodowych imprez sportowych i osobom im towarzyszącym w celach zawodowych;
- e) dziennikarzom i osobom akredytowanym, towarzyszącym im w celach zawodowych;
- f) uczniom, studentom, studentom podyplomowym oraz towarzyszącym im nauczycielom, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych;
- g) przedstawicielom wspólnot religijnych uznanych w Republice Zielonego Przylądka lub w państwach członkowskich, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka;
- h) osobom odbywającym regularne podróże w celach medycznych;
- i) uczestnikom oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie lub władze gminne;
- j) członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Republiki Zielonego Przylądka, państw członkowskich lub Unii uczestniczą w regularnych spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka z inicjatywy organizacji międzyrządowych.

Jeśli jednak konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży jest wyraźnie ograniczona do krótszego okresu, ważność wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.

3. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Zielonego Przylądka wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat kategoriom obywateli wymienionym w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w ciągu dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku korzystali oni z jednorocznej wizy wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego kraju.

Jeśli jednak konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży jest wyraźnie ograniczona do krótszego okresu, ważności wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka nie może przekraczać 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Artykuł 5

Oplaty wizowe i opłaty za usługę

1. Bez uszczerbku dla postanowień ust. 2 państwa członkowskie i Republika Zielonego Przylądka nie pobierają opłaty wizowej od następujących kategorii osób:

- a) członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Republiki Zielonego Przylądka, państw członkowskich lub Unii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub oficjalnych programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państwa członkowskiego lub Republiki Zielonego Przylądka przez organizacje międzyrządowe;
- b) dzieci poniżej 12. roku życia;
- c) uczniów, studentów, studentów podyplomowych i towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;
- d) badaczy podróżujących w związku z prowadzeniem badań naukowych;
- e) osób w wieku do lat 25 uczestniczących w seminariach, konferencjach lub imprezach sportowych, kulturalnych lub edukacyjnych organizowanych przez organizacje nienastawione na zysk.

2. Jeżeli państwa członkowskie lub Republika Zielonego Przylądka współpracują z zewnętrznym dostawcą usług, może zostać pobrana opłata za usługę. Opłata za usługę musi być proporcjonalna do kosztów ponoszonych przez usługodawcę zewnętrznego z tytułu wykonywania swoich zadań i nie może przekraczać 30 EUR. Republika Zielonego Przylądka, państwo członkowskie lub państwa członkowskie muszą zapewnić wszystkim wnioskodawcom możliwość składania wniosków bezpośrednio w swoich konsulatach.

Artykuł 6

Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatel Republiki Zielonego Przylądka lub Unii, który zgubił swój dowód tożsamości, lub któremu taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka, może opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości wydanego przez misję dyplomatyczną lub urząd konsularny Republiki Zielonego Przylądka lub danego państwa członkowskiego, uprawniającego do przekroczenia granicy bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.

Artykuł 7

Przedłużenie wizy w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelowi Republiki Zielonego Przylądka lub Unii, który nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego lub Republiki Zielonego Przylądka przed terminem określonym w jego wizie z powodu działania siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 8

Paszporty dyplomatyczne i służbowe

1. Obywatele Republiki Zielonego Przylądka lub państw członkowskich, którzy posiadają ważny paszport dyplomatyczny lub służbowy, mogą wjechać na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.

2. Obywatele, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka przez okres nie przekraczający 90 w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Artykuł 9

Ważność terytorialna wiz

Z zastrzeżeniem krajowych zasad i uregulowań dotyczących bezpieczeństwa narodowego obowiązujących w państwach członkowskich i w Republice Zielonego Przylądka oraz z zastrzeżeniem unijnych zasad dotyczących wiz z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Republiki Zielonego Przylądka i Unii są uprawnieni do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka na takich samych zasadach co, odpowiednio, obywatele Unii lub obywatele Republiki Zielonego Przylądka.

Artykuł 10

Wspólny komitet ds. zarządzania umową

1. Strony powołują Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową (dalej zwany „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Unii i Republiki Zielonego Przylądka. Unię reprezentuje w Komitecie Komisja Europejska, którą wspomagają eksperci z państw członkowskich.

2. Komitet wykonuje w szczególności zadania polegające na:

- a) kontroli wykonania niniejszej Umowy;
- b) proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej Umowy;
- c) rozstrzyganiu sporów dotyczących interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej Umowy.

3. Posiedzenia komitetu odbywają się w miarę potrzeby na wniosek jednej ze Stron, przynajmniej raz w roku.

4. Komitet przyjmuje własny regulamin.

Artykuł 11

Niniejsza umowa w kontekście umów zawartych między państwami członkowskimi a Republiką Zielonego Przylądka

Od momentu wejścia w życie niniejsza Umowa staje się nadrzędna wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między państwami członkowskimi a Republiką Zielonego Przylądka w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową.

Artykuł 12

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza Umowa wchodzi w życie dopiero w dniu wejścia w życie umowy o readmisji między Unią a Republiką Zielonego Przylądka, jeśli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w ust. 1.

3. Niniejszą Umowę zawiera się na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.

4. Niniejsza umowa może zostać zmieniona za pisemnym porozumieniem Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.

5. Każda ze Stron może zawiesić stosowanie części lub wszystkich postanowień niniejszej Umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego. O decyzji w sprawie zawieszenia

należy zawiadomić drugą Stronę nie później niż 48 godzin przed jej wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stronę.

6. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego zawiadomienia drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po 90 dniach od dnia otrzymania takiego zawiadomienia.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w każdym z następujących języków: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest tak samo autentyczny.

Съставено в Прая на двадесет и шести октомври две хиляди и дванадесета година.

Hecho en Praia, el veintiséis de octubre de dos mil doce.

V Praie dne dvacátého šestého října dva tisíce dvanáct.

Udfærdiget i Praia den seksogtyvende oktober to tusind og tolv.

Geschehen zu Praia am sechszwanzigsten Oktober zweitausendzwoölf.

Kahe tuhande kaheteistkümnenda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Praias.

Έγινε στην Πράια, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δώδεκα.

Done at Praia on the twenty-sixth day of October in the year two thousand and twelve.

Fait à Praia, le vingt-six octobre deux mille douze.

Fatto a Praia, addì ventisei ottobre duemiladodici.

Prajā, divi tūkstoši divpadsmitā gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai dvyliktų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Prajoje.

Kelt Praiában, a kétezer-tizenkettedik év október havának huszonhatodik napján.

Magħmul fi Praja, fis-sitta u għoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u tnax.

Gedaan te Praia, de zesentwintigste oktober tweeduizend twaalf.

Sporządzono w Prai dnia dwudziestego szóstego października roku dwa tysiące dwunastego.

Feito em Praia, em vinte e seis de outubro de dois mil e doze.

Întocmit la Praia la douăzeci și șase octombrie două mii doisprezece.

V Praii dňa dvadsiateho šiesteho októbra dvetisícdivanásť.

V Praii, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč dvanajst.

Tehty Praiassa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakaksitoista.

Som skedde i Praia den tjugosjätte oktober tjugohundratolv.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen




За Република Кабо Верде
Por la República de Cabo Verde
Za Kapverdiskou republiku
For Republikken Kap Verde
Für die Republik Kap Verde
Cabo Verde Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Πράσινου Ακρωτηρίου
For the Republic of Cape Verde
Pour la République du Cap-Vert
Per la Repubblica del Capo Verde
Kaboverdes Republikas vārdā –
Žaliojo Kyšulio Respublikos vardu
A Zöld-foki Köztársaság részéről
Għar-Repubblika tal-Kap Verde
Voor de Republiek Kaapverdië
W imieniu Republiki Zielonego Przylądka
Pela República de Cabo Verde
Pentru Republica Capului Verde
Za Kapverdiskú republiku
Za Republika Zelenortski otoki
Kap Verden tasavallan puolesta
För Republiken Kap Verde



PROTOKÓŁ**do umowy dotyczący państw członkowskich, które nie w pełni stosują dorobek Schengen**

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, lecz jeszcze nie wydają wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii, wydają wizy krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 582/2008/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Cypr i Rumunię niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem przez ich terytoria ⁽¹⁾ podjęto zharmonizowane środki w celu ułatwienia tranzytu osób posiadających wizę Schengen lub zezwolenie na pobyt w obszarze Schengen przez terytorium państw członkowskich, które jeszcze nie w pełni stosują dorobek Schengen.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 20.6.2008, s. 30.

Wspólna deklaracja w sprawie art. 8 umowy dotycząca paszportów dyplomatycznych i służbowych

Każda ze Stron może skorzystać z prawa do częściowego zawieszenia Umowy, a w szczególności jej art. 8, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12 ust. 5 Umowy, jeśli druga Strona nadużywa praw wynikających z art. 8 lub jeśli jego stosowanie może zagrażać bezpieczeństwu publicznemu.

Jeśli stosowanie art. 8 zostaje zawieszone, obie Strony rozpoczynają konsultacje na forum komitetu powołanego na mocy niniejszej Umowy celem rozwiązania problemów, które doprowadziły do decyzji o zawieszeniu.

Obie Strony deklarują w pierwszym rzędzie gotowość zapewnienia wysokiego poziomu zabezpieczeń paszportów dyplomatycznych i służbowych, w szczególności poprzez zastosowanie identyfikatorów biometrycznych. Unia ze swojej strony zapewnia takie zabezpieczenia zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie ⁽¹⁾.

Wspólna deklaracja dotycząca harmonizacji informacji o procedurach wydawania wiz krótkoterminowych i o dokumentach, jakie należy złożyć wraz z wnioskiem o wizę krótkoterminową

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób składających wnioski wizowe, Strony niniejszej Umowy uważają, że należy podjąć stosowne działania:

- ogólnie w celu przygotowania podstawowych informacji dla wnioskodawców na temat procedur i warunków, jakie należy spełnić, by uzyskać wizę, samych wiz oraz ich ważności,
- w zakresie każdej Strony z osobna, w celu sporządzenia wykazu minimalnych wymogów, zapewniając wnioskodawcom uzyskanie spójnych i jednolitych informacji oraz stosując wobec nich zasadniczo te same wymogi dotyczące niezbędnych zaświadczeń.

Informacje, o których mowa powyżej, należy szeroko rozpowszechnić (na tablicach informacyjnych w urzędach konsularnych, w ulotkach, na stronach internetowych itp.).

⁽¹⁾ Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1.

Wspólna Deklaracja Dotycząca Królestwa Danii

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie stosuje się do procedur wydawania wiz przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Królestwa Danii i Republiki Zielonego Przylądka zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na warunkach podobnych do zawartych w umowie między Unią a Republiką Zielonego Przylądka.

Wspólna deklaracja dotycząca Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Irlandii

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie stosuje się do terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ani do terytorium Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Irlandii i Republiki Zielonego Przylądka zawarły niezwłocznie dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

Wspólna deklaracja dotycząca Republiki Islandii, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej i Księstwa Liechtensteinu

Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Unią z jednej strony a Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu z drugiej strony, w szczególności na mocy umów z dnia 18 maja 1999 r. oraz 26 października 2004 r. dotyczących włączenia tych krajów we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z powyższym wskazane jest, aby władze Republiki Islandii, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Liechtensteinu i Republiki Zielonego Przylądka zawarły niezwłocznie dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na warunkach podobnych do zawartych w niniejszej Umowie.

Wspólna deklaracja w sprawie współpracy w zakresie dokumentów podróży

Strony są zgodne, że wspólny komitet ustanowiony na mocy art. 11 ocenia, w ramach kontroli wykonania niniejszej Umowy, wpływ poziomu zabezpieczeń odpowiednich dokumentów podróży na funkcjonowanie Umowy. W tym celu Strony zgadzają się regularnie informować się nawzajem o środkach podejmowanych, aby zapobiegać mnożeniu dokumentów podróży oraz rozwijać techniczne aspekty zabezpieczeń dokumentów podróży, a także o środkach dotyczących procesu personalizacji wydawania dokumentów podróży.

DECYZJA RADY

z dnia 7 października 2013 r.

dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka o readmisji osób przebywających nielegalnie

(2013/522/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 3 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Rady 2013/77/UE z dnia ⁽¹⁾ Umowa między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka o readmisji osób przebywających nielegalnie („umowa”) została podpisana w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

(2) Umowa powinna zostać zatwierdzona.

(3) Na mocy art. 18 umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Readmisji, który zgodnie z art. 18 ust. 5 ma przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Właściwe jest wprowadzenie uproszczonej procedury ustalania stanowiska Unii w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w odniesieniu do przyjęcia tego regulaminu wewnętrznego.

(4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani nie jest przedmiotem jej stosowania.

(5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani nie jest przedmiotem jej stosowania.

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii umowę między Unią Europejską i Republiką Zielonego Przylądka o readmisji osób przebywających nielegalnie („umowa”).

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę uprawnioną do dokonania w imieniu Unii zawiadomienia, o którym mowa w art. 22 ust. 2 umowy, w celu uzyskania zgody Unii na związanie się postanowieniami umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Unię we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji ustanowionym na mocy art. 18 umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 8.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

Artykuł 4

Komisja przyjmuje stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu zgodnie z art. 18 ust. 5 umowy po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 7 października 2013 r.

W imieniu Rady

J. BERNATONIS

Przewodniczący

UMOWA**między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka o readmisji osób przebywających nielegalnie**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

REPUBLIKA ZIELONEGO PRZYLĄDKA, zwana dalej „Republiką Zielonego Przylądka”,

KIERUJĄC SIĘ chęcią zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji;

UWZGLĘDNIAJĄC obowiązek podjęcia rokowań w celu zawarcia umowy o readmisji na wniosek jednej ze stron, o którym mowa w art. 13 ust. 5 lit. c) ppkt (ii) Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisanej w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. i zmienionej w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r., zwanej dalej „umową z Kotonu”;

PRAGNĄC ułatwić poszanowanie przez strony obowiązku readmisji własnych obywateli, potwierdzonego w art. 13 ust. 5 lit. c) ppkt (i) umowy z Kotonu,

UWZGLĘDNIAJĄC wspólną deklarację z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie partnerstwa na rzecz mobilności pomiędzy Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka, zgodnie z którą strony dążą do rozwijania dialogu dotyczącego kwestii readmisji osób o nieuregulowanej sytuacji z myślą o zapewnieniu efektywnej współpracy prowadzącej do ich powrotu;

PRAGNĄC ustanowić w drodze niniejszej umowy oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości i organizowania bezpiecznego i zgodnego z przepisami powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Republiki Zielonego Przylądka bądź jednego z państw członkowskich Unii lub przestały spełniać takie warunki, a także ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy;

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Unii, jej państw członkowskich ani Republiki Zielonego Przylądka, wynikające z prawa międzynarodowego, w szczególności z konwencji w sprawie statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z Protokołem (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie będą uczestniczyć w niniejszej umowie, chyba że zgodnie z przywołanym protokołem powiadomią o swoim zamiarze wzięcia udziału w jej przyjęciu i stosowaniu;

MAJĄC NA UWADZE, że postanowienia niniejszej umowy wchodzącej w zakres tytułu V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie mają zastosowania do Królestwa Danii, zgodnie z Protokołem (nr 22) w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej umowy:

- a) „Umawiające się Strony” oznaczają Republikę Zielonego Przylądka i Unię;
- b) „obywatel Republiki Zielonego Przylądka” oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo Republiki Zielonego Przylądka;
- c) „obywatel państwa członkowskiego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Unii;
- d) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii, związane niniejszą umową;
- e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż Republiki Zielonego Przylądka czy jednego z państw członkowskich;
- f) „bezpaństwowiec” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa żadnego państwa;
- g) „zezwolenie na pobyt” oznacza pozwolenie każdego rodzaju wydane przez Republikę Zielonego Przylądka lub jedno z państw członkowskich, uprawniające osobę do pobytu na jej terytorium. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych państw w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub dokument pobytowy;

- h) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Republikę Zielonego Przylądka lub jedno z państw członkowskich, w przypadku gdy wydanie zezwolenia lub podjęcie decyzji jest wymagane w związku z wjazdem na terytorium Republiki Zielonego Przylądka lub jednego z państw członkowskich albo tranzytem przez to terytorium. Niniejsza definicja nie obejmuje lotniskowej wizy tranzytowej;
- i) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Republikę Zielonego Przylądka lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej umowy;
- j) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Republikę Zielonego Przylądka lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej umowy;
- k) „właściwy organ” oznacza krajowy organ Republiki Zielonego Przylądka lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wykonania niniejszej umowy zgodnie z jej art. 19 ust. 1 lit. a);
- l) „tranzyt” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa składającego wniosek do państwa przeznaczenia;
- m) „region przygraniczny” oznacza obszar w zasięgu 30 kilometrów od terenu portów morskich wraz ze strefami celnymi, a także od terenu międzynarodowych portów lotniczych państw członkowskich i Republiki Zielonego Przylądka.

SEKCJA I

**OBOWIĄZKI REPUBLIKI ZIEŁONEGO PRZYLĄDKA
W ZAKRESIE READMISJI**

Artykuł 2

Readmisja własnych obywateli

1. Zgodnie z art. 13 ust. 5 lit. c) ppkt (i) umowy z Kotonu na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, Republika Zielonego Przylądka dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby te są obywatelami Republiki Zielonego Przylądka.
2. Republika Zielonego Przylądka dokonuje również readmisji:
- a) niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek;
- b) legitymujących się innym obywatelstwem współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyszuje się im prawo wjazdu

i pobytu na terytorium Republiki Zielonego Przylądka, chyba że mają niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek.

3. Republika Zielonego Przylądka dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium państwa członkowskiego zostały pozbawione lub zrzekły się obywatelstwa Republiki Zielonego Przylądka, chyba że osoby takie otrzymały ze strony tego państwa członkowskiego przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez Republikę Zielonego Przylądka właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Republiki Zielonego Przylądka (niezależnie od woli osoby podlegającej readmisji) bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 4 dni roboczych wydaje dokument podróży wymagany do powrotu osoby podlegającej readmisji, którego okres ważności wynosi 6 miesięcy. Jeżeli w ciągu 4 dni roboczych Republika Zielonego Przylądka nie wyda dokumentu podróży, uznaje się, że do celów wydalenia z kraju akceptuje ona standardowy dokument podróży wydawany przez Unię ⁽¹⁾.

5. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Republiki Zielonego Przylądka wydaje w ciągu 4 dni roboczych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. Jeżeli w ciągu 4 dni roboczych Republika Zielonego Przylądka nie wyda dokumentu podróży, uznaje się, że do celów wydalenia z kraju akceptuje ona standardowy dokument podróży wydawany przez Unię ⁽²⁾.

Artykuł 3

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, Republika Zielonego Przylądka dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby te:

- a) są lub były w posiadaniu, w momencie wjazdu na to terytorium, ważnej wizy wydanej przez Republikę Zielonego Przylądka wraz z dowodem wjazdu na terytorium Republiki Zielonego Przylądka lub ważnego dokumentu pobytowego wydanego przez Republikę Zielonego Przylądka; lub
- b) bezprawnie wjechały na terytorium państwa członkowskiego bezpośrednio z Republiki Zielonego Przylądka i stwierdzono, że uprzednio przebywały na terytorium Republiki Zielonego Przylądka.

2. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec znajdował się na terenie międzynarodowego portu lotniczego w Republice Zielonego Przylądka jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub

⁽¹⁾ W formie określonej w zaleceniu Rady z dnia 30 listopada 1994 r., Dz.U. WE C 274 z 19.9.1996, s. 18.

⁽²⁾ Tamże.

b) państwo członkowskie składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem lub po wjeździe tej osoby na swoje terytorium, chyba że:

(i) osoba ta jest w posiadaniu wizy wydanej przez Republikę Zielonego Przylądka wraz z dowodem wjazdu na terytorium Republiki Zielonego Przylądka lub dokumentu pobytowego wydanego przez Republikę Zielonego Przylądka, którego ważność była dłuższa lub który nadal jest ważny; lub

(ii) osoba ta przekroczyła dozwolony przez wizę okres pobytu lub dopuściła się na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek czynności niedozwolonych przez posiadaną wizę.

3. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Republikę Zielonego Przylądka wniosku o readmisję państwo członkowskie składające wniosek wydaje osobie, na której readmisję wyrażono zgodę, standardowy dokument podróży Unii do celów wydania z kraju ⁽³⁾.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI UNII W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 4

Readmisja własnych obywateli

1. Zgodnie z art. 13 ust. 5 lit. c) ppkt (i) umowy z Kotonu na wniosek Republiki Zielonego Przylądka i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż te przewidziane w niniejszej umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Republiki Zielonego Przylądka, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby takie są obywatelami tego państwa członkowskiego.

2. Państwo członkowskie dokonuje również readmisji:

a) niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w Republice Zielonego Przylądka;

b) legitymujących się innym obywatelstwem współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, chyba że mają niezależne prawo pobytu w Republice Zielonego Przylądka.

3. Państwo członkowskie dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium Republiki Zielonego Przylądka zostały pozbawione lub zrzekły się obywatelstwa tego państwa członkowskiego, chyba że osoby takie otrzymały ze strony Republiki Zielonego Przylądka przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek właściwa misja

dypłomatyczna lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego (niezależnie od woli osoby podlegającej readmisji) bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 4 dni roboczych wydaje dokument podróży wymagany do powrotu osoby podlegającej readmisji, którego okres ważności wynosi 6 miesięcy.

5. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego wydaje w ciągu czterech dni roboczych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności.

Artykuł 5

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek Republiki Zielonego Przylądka i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium Republiki Zielonego Przylądka, lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby te:

a) są lub były w posiadaniu, w momencie wjazdu na to terytorium, ważnej wizy wydanej przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek wraz z dowodem wjazdu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek lub ważnego dokumentu pobytowego wydanego przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek; lub

b) bezprawnie wjechały na terytorium Republiki Zielonego Przylądka bezpośrednio z państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek i stwierdzono, że uprzednio przebywały na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek.

2. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania, gdy:

a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec znalazł się na terenie międzynarodowego portu lotniczego państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek jedynie w związku z tranzytem lotniczym; lub

b) Republika Zielonego Przylądka wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem lub po wjeździe tej osoby na swoje terytorium, chyba że:

(i) osoba ta jest w posiadaniu wizy wydanej przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek wraz z dowodem wjazdu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek lub dokumentu pobytowego wydanego przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek, którego ważność była dłuższa lub który nadal jest ważny; lub

(ii) osoba ta przekroczyła dozwolony przez wizę okres pobytu lub dopuściła się na terytorium Republiki Zielonego Przylądka czynności niedozwolonych przez posiadaną wizę.

⁽³⁾ Tamże.

3. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1, dotyczy tego państwa członkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy. Jeśli wizę lub dokument pobytowy wydały dwa państwa członkowskie lub więcej, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności, lub jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął, dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Jeśli nie można okazać żadnego dokumentu, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez dane państwo członkowskie wniosku o readmisję Republika Zielonego Przylądka wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, dokument podróży wymagany do powrotu tej osoby.

SEKCJA III

PROCEDURA READMISJI

Artykuł 6

Zasady ogólne

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 i 3, przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków określonych w art. 2–5, wymaga złożenia sporządzonego zgodnie z art. 7 wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

2. Przekazanie osoby mającej podlegać readmisji może nastąpić bez złożenia wniosku o readmisję lub pisemnego zawiadomienia, o którym mowa w art. 11 ust. 1, do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek, w przypadku:

- a) własnych obywateli państwa rozpatrującego wniosek, jeśli osoba mająca podlegać readmisji jest w posiadaniu ważnego dokumentu podróży lub dokumentu tożsamości;
- b) obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, jeśli osoba taka została zatrzymana w porcie lotniczym państwa składającego wniosek po nielegalnym przybyciu bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek.

3. Bez uszczerbku dla ust. 2, w przypadku obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców będących w posiadaniu ważnego dokumentu podróży oraz wizy lub ważnego zezwolenia na pobyt wydanych przez państwo rozpatrujące wniosek, do przekazania konieczne jest jedynie pisemne zawiadomienie, o którym mowa w art. 11 ust. 1, skierowane przez państwo składające wniosek do państwa rozpatrującego wniosek.

4. Bez uszczerbku dla ust. 1 oraz z wyjątkiem ust. 2, do przekazania każdej osoby wymagającej eskorty konieczne jest pisemne zawiadomienie, o którym mowa w art. 11 ust. 1, skierowane przez państwo składające wniosek do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

5. Bez uszczerbku dla ust. 2 i 3, jeśli daną osobę zatrzymano w regionie przygranicznym państwa składającego wniosek po tym, jak nielegalnie przekroczyła granicę, przybywając

bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek, państwo rozpatrujące wniosek może złożyć wniosek o readmisję w ciągu dwóch dni roboczych od chwili zatrzymania (procedura przyspieszona).

Artykuł 7

Wniosek o readmisję

1. Wniosek o readmisję musi być sporządzony na piśmie i w miarę możliwości musi zawierać następujące informacje:

- a) dane określające tożsamość osoby, która ma podlegać readmisji (np. imiona, nazwiska, datę i – o ile to możliwe – miejsce urodzenia oraz ostatnie miejsce pobytu), a w stosownych przypadkach także dane określające tożsamość nieletnich dzieci niebędących w związku małżeńskim lub małżonków;
- b) w przypadku własnych obywateli – wskazanie środków stanowiących dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo, zgodnie z wytycznymi odpowiednio załączników 1 i 2;
- c) w przypadku obywateli państw trzecich i bezpaństwowców – wskazanie środków stanowiących dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, zgodnie z wytycznymi odpowiednio załączników 3 i 4;
- d) zdjęcie osoby, która ma podlegać readmisji.

2. Wniosek o readmisję powinien w miarę możliwości zawierać również następujące informacje:

- a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta wyraziła jednoznaczną zgodę na takie oświadczenie;
- b) wszelkie inne środki ochrony, bezpieczeństwa bądź informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, jakie mogą być niezbędne w poszczególnych przypadkach przekazywania.

3. Wspólny formularz, który ma być używany dla wniosków o readmisję jest załączony jako załącznik 5 do niniejszej umowy.

4. Wnioski o readmisję można składać za pośrednictwem wszystkich środków komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej lub faksu.

Artykuł 8

Środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo

1. Dowód potwierdzający obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 można przedstawić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie oraz Republika Zielonego Przylądka wzajemnie uznają obywatelstwo bez prowadzenia dalszego dochodzenia. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

2. Na potrzeby stosowania art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo można przedstawić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie oraz Republika Zielonego Przylądka wzajemnie uznają obywatelstwo, chyba że posiadają dowody wskazujące na co innego. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

3. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsulaty danego państwa rozpatrującego wniosek podejmują, na prośbę zawartą we wniosku o readmisję złożonym przez państwo składające wniosek, czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu trzech dni kalendarzowych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa. Procedurę dotyczącą takich rozmów można ustalić w protokołach wykonawczych, o których mowa w art. 19 niniejszej umowy.

Artykuł 9

Środki dowodowe dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Dowody potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ustanowione w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 3 do niniejszej umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Państwa członkowskie i Republika Zielonego Przylądka wzajemnie uznają wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

2. Dowody *prima facie* potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ustanowione w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 4 do niniejszej umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* państwa członkowskie i Republika Zielonego Przylądka uznają warunki za spełnione, chyba że posiadają dowody wskazujące na co innego.

3. O bezprawnym charakterze wjazdu, przebywania lub pobytu decyduje brak, w dokumentach podróży danej osoby, koniecznej wizy lub innego zezwolenia na pobyt na terytorium państwa składającego wniosek. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, przebywania lub pobytu jest także oświadczenie państwa składającego wniosek, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub dokumentu pobytowego.

Artykuł 10

Terminy

1. Właściwy organ państwa składającego wniosek musi złożyć do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek o readmisję obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca

w ciągu jednego roku od daty uzyskania informacji, że dana osoba nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu bądź przestała spełniać takie warunki. Jeśli istnieją prawne lub faktyczne przeszkody uniemożliwiające złożenie wniosku w terminie, na wniosek państwa składającego wniosek termin ten ulega przedłużeniu, ale wyłącznie do czasu ustąpienia przeszkód.

2. Odpowiedzi na wniosek o readmisję udziela się na piśmie:

- a) w ciągu dwóch dni roboczych, w przypadku gdy wniosek złożono w ramach procedury przyspieszonej (art. 6 ust. 5);
- b) w ciągu ośmiu dni kalendarzowych w innych przypadkach.

Termin ten biegnie od dnia otrzymania wniosku o readmisję. W przypadku braku odpowiedzi w tym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uważa się za udzieloną.

Odpowiedź na wniosek o readmisję może być przekazywany za pośrednictwem wszystkich środków komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej lub faksu.

3. Odrzucenie wniosku o readmisję musi mieć formę pisemną i zawierać uzasadnienie.

4. Po uzyskaniu zgody na readmisję bądź w stosownych przypadkach po upływie terminów określonych w ust. 2 przekazanie danej osoby następuje w ciągu trzech miesięcy. Na prośbę państwa składającego wniosek termin ten może zostać przedłużony o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych.

Artykuł 11

Sposoby przekazywania osób i wykorzystywane środki transportu

1. Nie naruszając postanowień art. 6 ust. 2 i 3, przed przekazaniem danej osoby właściwe organy państwa składającego wniosek powiadamiają – na piśmie z wyprzedzeniem co najmniej 48 godzin – właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek o dacie przekazania, miejscu wjazdu i ewentualnych osobach eskortujących oraz podają inne informacje związane z przekazaniem.

2. Transport może się odbyć drogą powietrzną lub morską. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewoźników Republiki Zielonego Przylądka lub państw członkowskich; można korzystać zarówno z regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych. W przypadku przekazania odbywającego się pod eskortą, nie musi się ona ograniczać do uprawnionych osób z państwa składającego wniosek, jednak osoby te muszą pochodzić z Republiki Zielonego Przylądka lub jednego z państw członkowskich.

Artykuł 12

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie trzech miesięcy po przekazaniu tej osoby ustalono, że wymogi określone w art. 2 do 5 niniejszej umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach postanowienia proceduralne niniejszej umowy stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian i przekazuje się wszystkie dostępne informacje dotyczące faktycznej tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma być ponownie przyjęta.

SEKCJA IV

OPERACJE TRANZYTU

Artykuł 13

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie i Republika Zielonego Przylądka ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do przypadków, gdy niemożliwe jest przewiezienie ich bezpośrednio do państwa przeznaczenia.

2. Republika Zielonego Przylądka zezwala jednak na tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo członkowskie zezwala na tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek Republiki Zielonego Przylądka, pod warunkiem że zagwarantowano dalszą podróż przez ewentualne inne państwa tranzytu oraz readmisję przez państwo przeznaczenia.

3. Republika Zielonego Przylądka lub państwo członkowskie mogą odmówić zgody na tranzyt przez swoje terytorium:

- a) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania czy ukarania, karę śmierci lub prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne;
- b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec podlega sankcjom karnym w państwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub
- c) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inny interes narodowy państwa rozpatrującego wniosek.

4. Republika Zielonego Przylądka lub państwo członkowskie mogą cofnąć zezwolenie, jeśli po jego wydaniu wystąpią lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 3, stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu operacji tranzytu, lub jeśli nie będzie zagwarantowana dalsza podróż przez inne państwa tranzytu lub readmisja przez państwo przeznaczenia. W takim wypadku państwo składające wniosek, w razie konieczności i bezzwłocznie, przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

Artykuł 14

Procedura tranzytowa

1. Wniosek tranzytowy musi zostać złożony na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i musi zawierać następujące informacje:

- a) rodzaj tranzytu (powietrzny, morski lub lądowy), inne możliwe państwa tranzytu i przewidziany końcowy cel podróży;

- b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko panieńskie, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i – jeśli to możliwe – miejsce urodzenia, obywatelstwo, język ojczysty, rodzaj i numer dokumentu podróży);

- c) przewidywane miejsce wjazdu, termin przekazania osoby i ewentualną możliwość użycia eskorty;

- d) oświadczenie, że z punktu widzenia państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 13 ust. 3.

Wspólny formularz wniosku o zezwolenie na tranzyt dołączono do niniejszej umowy jako załącznik 6.

Wnioski tranzytowe można składać za pośrednictwem wszystkich środków komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej lub faksu.

2. Państwo rozpatrujące wniosek powiadamia o jego przyjęciu na piśmie państwo składające wniosek w ciągu trzech dni roboczych, potwierdzając miejsce wjazdu i planowany czas odebrania danej osoby, lub też powiadamia o odmowie przyjęcia wniosku, podając powody takiej decyzji. W przypadku braku odpowiedzi w ciągu trzech dni roboczych zgodę na tranzyt uznaje się za udzieloną.

Odpowiedź na wniosek tranzytowy może być przekazywana za pośrednictwem wszystkich środków komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej lub faksu.

3. Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji, oraz osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

Jeżeli operacja tranzytu do miejsca końcowego przeznaczenia nie może zostać zrealizowana w sposób przewidziany z powodów działania siły wyższej, państwo rozpatrujące wniosek, w razie konieczności, niezwłocznie wydaje wizę osobie, która ma podlegać readmisji, oraz ewentualnym osobom ją eskortującym na okres niezbędny do kontynuacji operacji tranzytu.

4. Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy transycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

SEKCJA V

KOSZTY

Artykuł 15

Koszty transportu oraz tranzytu

Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów do dochodzenia zwrotu kosztów związanych z readmisją od osoby, która ma podlegać readmisji, lub od stron trzecich, wszystkie koszty transportu poniesione w związku z readmisją i operacjami tranzytu do granicy państwa końcowego przeznaczenia pokrywa zgodnie z niniejszą umową państwo składające wniosek.

SEKCJA VI

OCHRONA DANYCH I KLAUZULA BRAKU WPŁYWU

Artykuł 16

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może nastąpić jedynie wówczas, gdy jest konieczne do wykonania niniejszej umowy i odbywa się za pośrednictwem właściwych organów Republiki Zielonego Przylądka lub państwa członkowskiego, zależnie od przypadku. Przetwarzanie danych osobowych w indywidualnych przypadkach podlega krajowemu ustawodawstwu Republiki Zielonego Przylądka i, gdy kontrolerem jest właściwy organ państwa członkowskiego, przepisom dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ oraz ustawodawstwu krajowemu tego państwa członkowskiego przyjętemu zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Dodatkowo, mają zastosowanie następujące zasady:

- a) dane osobowe muszą być przetwarzane rzetelnie i zgodnie z prawem;
- b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jednoznacznym i prawnie dopuszczonym celu związanym z wykonaniem niniejszej umowy i nie mogą być dalej przetwarzane przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;
- c) dane osobowe muszą być prawidłowe, stosowne oraz nie nadmierne ilościowo w stosunku do celu, dla którego są gromadzone lub dalej przetwarzane; w szczególności przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:
 - (i) szczegółowych informacji o osobie, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, wszelkie poprzednie imiona i nazwiska, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo);
 - (ii) paszportu, dowodu tożsamości lub prawa jazdy (numer, okres ważności, data wystawienia, nazwa organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia);
 - (iii) miejsc międzylądowań i trasy podróży;
 - (iv) innych informacji potrzebnych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana, lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą umową;
- d) dane osobowe muszą być dokładne, a w razie konieczności aktualizowane;
- e) dane osobowe należy przechowywać w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane te dotyczą, przez okres

nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są przetwarzane;

- f) zarówno właściwy organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia odpowiednio sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami niniejszego artykułu, w szczególności w przypadku, gdy nie są one adekwatne, dokładne, istotne dla sprawy lub gdy wykraczają poza cel ich przetwarzania. Dotyczy to także zgłaszania drugiej stronie wszelkich przypadków sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych;
- g) organ przyjmujący dane powiadamia organ przekazujący dane na jego wniosek o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;
- h) dane osobowe można przekazywać wyłącznie właściwym organom. Udostępnienie otrzymanych danych innym instytucjom wymaga wcześniejszej zgody organu przekazującego;
- i) właściwe organy przekazujące i przyjmujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazywanych i otrzymanych danych.

Artykuł 17

Klauzula braku wpływu

1. Niniejsza umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Unii, państw członkowskich ani Republiki Zielonego Przylądka, wynikające z prawa międzynarodowego, w tym z konwencji międzynarodowych, których są one stroną, a w szczególności z:

- Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem dotyczącym statusu uchodźców z dnia 31 stycznia 1967 r.,
- europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r.,
- konwencji międzynarodowych określających państwo odpowiedzialne za badanie złożonych wniosków o azyl,
- Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karanía z dnia 10 grudnia 1984 r.,
- konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji i tranzytu,
- wielostronnych konwencji międzynarodowych i umów o readmisji cudzoziemców.

2. Postanowienia niniejszej umowy nie uniemożliwiają zorganizowania powrotu danej osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień między państwem składającym wniosek oraz państwem rozpatrującym wniosek.

(4) Dz.U. WE L 281 z 23.11.1995, s. 31.

SEKCJA VII

WYKONANIE I STOSOWANIE

Artykuł 18

Wspólny Komitet ds. Readmisji

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej w stosowaniu i ustalaniu interpretacji niniejszej umowy. W tym celu strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem”), którego zadania obejmują w szczególności:

- a) nadzorowanie stosowania niniejszej umowy;
 - b) podejmowanie decyzji w sprawie zasad wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej umowy;
 - c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych sporządzanych przez poszczególne państwa członkowskie i Republikę Zielonego Przylądka zgodnie z art. 19;
 - d) zalecanie wprowadzania zmian do niniejszej umowy i jej załączników.
2. Decyzje komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron.
3. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Unii i Republiki Zielonego Przylądka.
4. Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
5. Komitet ustala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Protokoły wykonawcze

1. Na wniosek państwa członkowskiego lub Republiki Zielonego Przylądka, Republika Zielonego Przylądka i to państwo członkowskie sporządzają protokół wykonawczy zawierający między innymi zasady dotyczące:

- a) wyznaczania właściwych organów, przejść granicznych i wymiany punktów kontaktowych;
- b) warunków powrotu osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;
- c) środków i dokumentów uzupełniających te wymienione w załącznikach 1–4 do niniejszej umowy;
- d) zasad readmisji w przypadku procedury przyspieszonej;
- e) procedury przeprowadzania rozmów.

2. Protokoły wykonawcze określone w ust. 1 wchodzi w życie dopiero po ich zgłoszeniu Komitetowi ds. Readmisji, o którym mowa w art. 18.

3. Republika Zielonego Przylądka zgadza się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego z jednym państwem członkowskim również w jej stosunkach z każdym innym państwem członkowskim, na wniosek tego ostatniego.

Artykuł 20

Związek z dwustronnymi umowami o readmisji lub uzgodnieniami państw członkowskich

Postanowienia niniejszej umowy są nadrzędne wobec postanowień wszelkich wiążących prawnie instrumentów dotyczących readmisji osób przebywających bez zezwolenia, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 19 niniejszej umowy zostać zawarte przez poszczególne państwa członkowskie oraz Republikę Zielonego Przylądka w zakresie, w jakim takie postanowienia są niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

SEKCJA VIII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 21

Terytorialny zakres stosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszą umowę stosuje się na terytorium Republiki Zielonego Przylądka oraz wszędzie tam, gdzie mają zastosowanie Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Niniejsza umowa jest stosowana na terytorium Irlandii i Zjednoczonego Królestwa wyłącznie na podstawie odpowiedniego zawiadomienia skierowanego przez Unię do Republiki Zielonego Przylądka. Niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 22

Wejście w życie, czas obowiązywania i rozwiązanie umowy

1. Umawiające się Strony ratyfikują lub zatwierdzają niniejszą umowę zgodnie ze swoimi wewnętrznymi procedurami.

2. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wzajemnego powiadomienia o zakończeniu procedur określonych w ust. 1.

3. Niniejsza umowa jest stosowana na terytorium Irlandii i Zjednoczonego Królestwa od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie zawiadomienia, o którym mowa w art. 21 ust. 2.

4. Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze oficjalnego zawiadomienia przekazanego drugiej Umawiającej się Stronie. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać sześć miesięcy po przekazaniu takiego zawiadomienia.

Artykuł 23

Załączniki

Załączniki 1–6 stanowią integralną część niniejszej umowy.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

Съставено в Брюксел на осемнадесети април две хиляди и тринадесета година.

Hecho en Bruselas, el dieciocho de abril de dos mil trece.

V Bruselu dne osmnáctého dubna dva tisíce třináct.

Udfærdiget i Bruxelles den attende april to tusind og tretten.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten April zweitausenddreizehn.

Kahe tuhande kolmeteistkümnenda aasta aprillikuu kaheksateistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα οκτώ Απριλίου δύο χιλιάδες δεκατρία.

Done at Brussels on the eighteenth day of April in the year two thousand and thirteen.

Fait à Bruxelles, le dix-huit avril deux mille treize.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto aprile duemilatrecenti.

Briselē, divi tūkstoši trīspadsmitā gada astoņpadsmitajā aprīlī.

Priimta du tūkstančiai trylikų metų balandžio aštuonioliką dieną Briuselyj.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenharmadik év április havának tizennyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tmintax-il jum ta' April tas-sena elfejn u tlettax.

Gedaan te Brussel, de achttiende april tweeduizend vier dertien.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego kwietnia roku dwa tysiące trzynastego.

Feito em Bruxelas, em dezoito de abril de dois mil e treze.

Întocmit la Bruxelles la optsprezece aprilie două mii treisprezece.

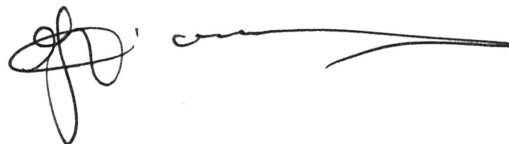
V Bruseli osemnásteho apríla dvetisíctrinásť.

V Bruslju, dne osemnajstega aprila leta dva tisoč trinajst.

Tehty Brysselissä kahdeksantenatoista päivänä huhtikuuta vuonna kaksituhattakolmetoista.

Som skedde i Bryssel den artonde april tjugohundratretton.

Pela República de Cabo Verde
За Република Кабо Верде
Por la República de Cabo Verde
Za Kapverdskou republiku
For Republikken Kap Verde
Für die Republik Kap Verde
Cabo Verde Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Πράσινου Ακρωτηρίου
For the Republic of Cape Verde
Pour la République du Cap Vert
Per la Repubblica del Capo Verde
Kaboverdes Republikas vārdā –
Žaliojo Kyšulio Respublikos vardu
A Zöld-foki Köztársaság részéről
Għar-Repubblika Tal-Kap Verde
Voor de Republiek Kaarverdië
W imieniu Republiki Zielonego Przylądka
Pentru Republica Capului Verde
Za Kapverdiskú republiku
Za Republiko Zelenortski otoki
Kap Verden tasavallan puolesta
För Republiken Kap Verde



Pela União Europeia
За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen



ZAŁĄCZNIK 1

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE JEST UZNAWANE ZA DOWÓD OBYWATELSTWA

(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 1)

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich lub Republika Zielonego Przylądka:

- wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe, zbiorowe oraz zastępcze, w tym paszporty dla dzieci),
- *laissez-passer* wydane przez państwo rozpatrujące wniosek,
- wszelkiego rodzaju dokumenty tożsamości (w tym dokumenty wystawione na czas określony i dokumenty tymczasowe),
- legitymacje służbowe i książeczki wojskowe,
- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich,
- zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, w których wymieniono lub jednoznacznie wskazano obywatelstwo.

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest Republika Zielonego Przylądka:

- potwierdzenie tożsamości w wyniku wyszukiwania w wizowym systemie informacyjnym (VIS) ⁽¹⁾,
- pozytywna identyfikacja dokonana na podstawie danych z rejestru wniosków wizowych tych państw członkowskich, które nie korzystają z wizowego systemu informacyjnego.

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich:

- pozytywna identyfikacja dokonana na podstawie danych z rejestru wniosków wizowych Republiki Zielonego Przylądka.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

ZAŁĄCZNIK 2

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE JEST UZNAWANE ZA DOWÓD PRIMA
FACIE OBYWATELSTWA**

(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 2)

- fotokopie dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej umowy,
 - prawo jazdy lub jego fotokopia,
 - akt urodzenia lub jego fotokopia,
 - identyfikatory wydane przez przedsiębiorstwa lub ich fotokopie,
 - oświadczenia świadków,
 - oświadczenia złożone przez daną osobę oraz język, jakim się ona posługuje, włącznie z wynikiem oficjalnego testu,
 - odciski palców,
 - wszelkie inne dokumenty mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby.
-

ZAŁĄCZNIK 3

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD POTWIERDZAJĄCY SPEŁNIENIE WARUNKÓW READMISJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW

(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 1)

- wiza wraz z dowodem wjazdu na terytorium państwa rozpatrującego wniosek lub dokument pobytowy wydany przez państwo rozpatrujące wniosek,
- stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny),
- dokumenty oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki za hotel, karty wizyt u lekarzy/dentystów, karty wstępu do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, potwierdzenia płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- imienne bilety kolejowe lub listy pasażerów podróżujących samolotem, pociągami, autokarem lub statkiem, które wskazują na obecność i przedstawiają trasę podróży danej osoby po terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług kurierskich lub usług biura podróży,
- oficjalne oświadczenie złożone w szczególności przez pracowników służby granicznej lub innych świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę,
- oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

ZAŁĄCZNIK 4

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD PRIMA FACIE POTWIERDZAJĄCY SPEŁNIENIE WARUNKÓW READMISJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW

(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 2)

- wiza wydana przez państwo rozpatrujące wniosek,
- wydany przez właściwe organy państwa składającego wniosek opis miejsca i okoliczności, w których dana osoba została przejęta po wjeździe na terytorium tego państwa,
- informacje odnoszące się do tożsamości lub pobytu danej osoby, dostarczone przez organizację międzynarodową (np. Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców),
- zgłoszenia/potwierdzenia informacji przez członków rodziny, współtowarzyszy podróży itd.,
- oświadczenie danej osoby,
- odciski palców.

ZAŁĄCZNIK 5



[godło Republiki Zielonego Przylądka]

.....
.....
(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

.....
(miejscowość i data)

Numer referencyjny:

Adresat

.....
.....

.....
(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

- ☐ PROCEDURA PRZYSPIESZONA (art. 6 ust. 5)
☐ WNIOSEK DOTYCZĄCY ROZMOWY (art. 8 ust. 3)

WNIOSEK O READMISJĘ

zgodnie z art. 7 umowy z dnia r. między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Stan cywilny: ☐ żonaty/zamężna ☐ kawaler/panna ☐ rozwiedziony/rozwiedziona ☐ wdowiec/wdowa

Jeśli żonaty/zamężna: imię i nazwisko współmałżonka

Zdjęcie

Imiona i wiek dzieci (jeśli są)

.....

.....

.....

8. Ostatni adres w państwie składającym wniosek:

.....

B. DANE OSOBOWE WSPÓŁMAŁŻONKA (W STOSOWNYCH PRZYPADKACH)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

C. DANE OSOBOWE DZIECI (W STOSOWNYCH PRZYPADKACH)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Data i miejsce urodzenia:

3. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

4. Obywatelstwo i język:

.....

D. SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ

1. Stan zdrowia

(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa ewentualnej choroby zakaźnej):

.....

2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej

(np. podejrzenie popełnienia poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):

.....

E. ZAŁĄCZONE ŚRODKI DOWODOWE

1.

(nr paszportu)

.....

(data i miejsce wydania)

.....

(organ wydający)

.....

(data ważności)

ZAŁĄCZNIK 6



[godło Republiki Zielonego Przylądka]

.....
.....
(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

.....
(miejscowość i data)

Numer referencyjny

Adresat

.....
.....
(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodnie z art. 14 umowy z dnia r. między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

.....

B. OPERACJA TRANZYTU

1. Rodzaj tranzytu

☐ drogą lotniczą☐ drogą lądową☐ drogą morską

Zdjęcie

2. Państwo końcowego przeznaczenia

.....

3. Inne ewentualne państwa tranzytu

.....

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

.....

.....

.....

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie końcowego przeznaczenia?

(art. 13 ust. 2)

☐ tak

☐ nie

6. Czy znane są jakiegokolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt?

(art. 13 ust. 3)

☐ tak

☐ nie

C. UWAGI

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis) (pieczęć/stempel)

Wspólna deklaracja w sprawie art. 3 i art. 5

Umawiające się Strony będą starały się zapewnić powrót każdego obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na ich odnośnych terytoriach lub który przestał spełniać takie warunki, do jego państwa pochodzenia.

Wspólna deklaracja dotycząca Królestwa Danii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W takich okolicznościach Republika Zielonego Przylądka powinna zawrzeć z Królestwem Danii umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Republiki Islandii i Królestwa Norwegii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ściśle związki między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii, w szczególności na mocy Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dnia 18 maja 1999 roku dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. W takich okolicznościach Republika Zielonego Przylądka powinna zawrzeć z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Konfederacji Szwajcarskiej

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości istnienie ścisłych związków między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską, w szczególności na mocy umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, która weszła w życie dnia 1 marca 2008 r. W takich okolicznościach Republika Zielonego Przylądka powinna zawrzeć z Konfederacją Szwajcarską umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Księstwa Liechtensteinu

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości istnienie ścisłych związków między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu, w szczególności na mocy Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Księstwa Liechtensteinu we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, która weszła w życie dnia 7 kwietnia 2011 r. W takich okolicznościach Republika Zielonego Przylądka powinna zawrzeć z Księstwem Liechtensteinu umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

DECYZJA RADY

z dnia 18 października 2013 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, zmienionego protokołu ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącego przywozu wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych ceł nakładanych przez Stany Zjednoczone na niektóre produkty z Unii Europejskiej

(2013/523/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4, akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Etap 2 protokołu ustaleń między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Komisją Europejską dotyczącego przywozu wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych ceł nakładanych przez Stany Zjednoczone na niektóre produkty ze Wspólnot Europejskich („protokół ustaleń”), uzgodniony między Stanami Zjednoczonymi a Wspólnotą Europejską w dniu 13 maja 2009 r. oraz zatwierdzony przez Radę Unii Europejskiej, jako umowa międzynarodowa Unii, wygaśł dnia 1 sierpnia 2013 r.
- (2) W interesie Unii leży przedłużenie etapu 2 protokołu ustaleń, przy jednoczesnym dążeniu do zakończenia sporu w ramach WTO w sprawie *Wspólnoty Europejskie – środki dotyczące mięsa i produktów mięsnych (hormony)*.
- (3) W tym celu Komisja wynegocjowała projekt zmian do protokołu ustaleń, zgodnie z upoważnieniem negocjacyjnym w nim zawartym.
- (4) Zmieniony protokół ustaleń powinien zostać podpisany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, zmienionego protokołu ustaleń ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącego przywozu wołowiny pochodzącej ze zwierząt, którym nie podawano niektórych hormonów wzrostu, i zwiększonych ceł nakładanych przez Stany Zjednoczone na niektóre produkty z Unii Europejskiej („zmieniony protokół ustaleń”), z zastrzeżeniem zawarcia przedmiotowego zmienionego protokołu ustaleń.

Tekst zmienionego protokołu ustaleń jest dołączony do niniejszej decyzji ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania zmienionego protokołu ustaleń w imieniu Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 18 października 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Tekst zmienionego protokołu ustaleń zostanie opublikowany wraz z decyzją o jego zawarciu.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1016/2013

z dnia 23 października 2013 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu szczepu mikroorganizmów DSM 11798 z rodziny *Coriobacteriaceae* jako dodatku paszowego dla świń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu szczepu mikroorganizmów DSM 11798 z rodziny *Coriobacteriaceae*. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu szczepu mikroorganizmów DSM 11798 z rodziny *Coriobacteriaceae* jako dodatku paszowego dla świń, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki technologiczne”.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) w swojej opinii z dnia 16 kwietnia 2013 r. ⁽²⁾ stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat szczepu mikroorganizmów DSM 11798 z rodziny *Coriobacteriaceae* jest bezpieczny dla gatunku docelowego, zdrowia ludzkiego i środowiska. Urząd uznał, że preparat

posiada zdolność do biotransformacji trichotecenów z zanieczyszczonej paszy dla świń. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (5) Ocena preparatu szczepu mikroorganizmów DSM 11798 z rodziny *Coriobacteriaceae* dowodzi, że warunki udzielania zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki technologiczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje redukujące zanieczyszczenie paszy mikotoksynami”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ *Dziennik EFSA* 2013; 11(5):3203.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki technologiczne. Grupa funkcjonalna: substancje redukujące zanieczyszczenie paszy mikotoksynami: deoksyniwalenol (DON)									
1m01	—	Szczep mikroorganizmów DSM 11798 z rodziny <i>Coriobacteriaceae</i>	Skład dodatku Preparat szczepu mikroorganizmów DSM 11798 z rodziny <i>Coriobacteriaceae</i> zawierający co najmniej 5×10^9 CFU/g dodatku Postać stała <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Żywe komórki szczepu mikroorganizmów DSM 11798 z rodziny <i>Coriobacteriaceae</i> <i>Metoda analityczna</i> (1) Oznaczenie liczby mikroorganizmów szczepu DSM 11798 z rodziny <i>Coriobacteriaceae</i>: metoda płytek lanych z użyciem agaru VM uzupełnionego Oxyrase Analiza jakościowa mikroorganizmów ze szczepu DSM 11798 z rodziny <i>Coriobacteriaceae</i>: elektroforesa w zmiennym pulsowym polu elektrycznym (PFGE)	Świnie	—	$1,7 \times 10^8$	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Stosowanie dodatku jest dozwolone w paszach zgodnych z prawodawstwem Unii Europejskiej dotyczącym niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych. 3. Dla bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem zaleca się stosowanie ochrony dróg oddechowych oraz rękawic.	13 listopada 2023 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1017/2013

z dnia 23 października 2013 r.

w sprawie odmowy udzielenia zezwolenia na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zabronione jest stosowanie oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, chyba że Komisja udzieliła zezwolenia na takie oświadczenia zgodnie z tym rozporządzeniem i zostały one włączone do wykazu dozwolonych oświadczeń.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 stanowi ponadto, że wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczeń zdrowotnych mogą być składane przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze do właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Właściwy organ krajowy przekazuje prawidłowe wnioski Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanemu dalej „Urzędem”.
- (3) Urząd powiadamia niezwłocznie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o otrzymaniu wniosku i wydaje opinię na temat danego oświadczenia zdrowotnego.
- (4) Komisja decyduje o udzieleniu zezwolenia na stosowanie oświadczeń zdrowotnych, uwzględniając opinię wydaną przez Urząd.
- (5) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Ceprod KOT na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem „przekąsek hipokalorycznych (produktów KOT)” (ang. *hypo-caloric snacks (KOT products)*) na zmniejszenie wielkości adipocytów w rejonie brzuszny w kontekście diety niskokalorycznej (pytanie

nr EFSA-Q-2011-00016)⁽²⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Przyczynia się do zmniejszenia wielkości adipocytów w rejonie brzuszny w kontekście diety niskokalorycznej”.

- (6) Dnia 30 września 2011 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której na podstawie przedstawionych danych stwierdzono, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem „przekąsek hipokalorycznych (produktów KOT)” a korzystnym działaniem fizjologicznym związanym ze zmniejszeniem wielkości adipocytów podskórnych w rejonie brzuszny. W związku z powyższym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, nie należy udzielić zezwolenia na jego stosowanie.
- (7) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Valio Ltd. na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem izoleucylo-prolino-proliny (IPP) i walilo-prolino-proliny (VPP) na utrzymanie prawidłowego ciśnienia krwi (pytanie nr EFSA-Q-2011-00121)⁽³⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Peptydy IPP i VPP pomagają utrzymać prawidłowe ciśnienie krwi”.
- (8) Dnia 30 września 2011 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której na podstawie przedstawionych danych stwierdzono, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem izoleucylo-prolino-proliny i walilo-prolino-proliny a deklarowanym efektem. W związku z powyższym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, nie należy udzielić zezwolenia na jego stosowanie.
- (9) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Diana Naturals na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem Appl'In® polifenolowego ekstraktu z jabłek, w proszku (*Malus domestica*) na skrócenie poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych (pytanie nr EFSA-Q-2011-00190)⁽⁴⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Appl'In® przyczynia się do skrócenia odpowiedzi glikemicznej u kobiet”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(9):2381.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(9):2380.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(10):2383.

- (10) Dnia 5 października 2011 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której na podstawie przedstawionych danych stwierdzono, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem preparatu Appl'In® a deklarowanym efektem. W związku z powyższym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, nie należy udzielić zezwolenia na jego stosowanie.
- (11) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Tchibo GmbH na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego ze spożyciem kawy C21 i ograniczeniem spontanicznych pęknięć nici DNA (pytanie nr EFSA-Q-2011-00783) ⁽¹⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Regularne spożywanie kawy C21 przyczynia się do zachowania integralności DNA w komórkach organizmu”.
- (12) Dnia 5 grudnia 2011 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której na podstawie przedstawionych danych stwierdzono, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem kawy C21 a deklarowanym efektem. W związku z powyższym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, nie należy udzielić zezwolenia na jego stosowanie.
- (13) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Kao Corporation na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem diacyloglicerolowego oleju na zmniejszenie masy ciała (pytanie nr EFSA-Q-2011-00751) ⁽²⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Zastąpienie używanego zwykle oleju roślinnego olejem diacyloglicerolowym pomaga kontrolować masę ciała dzięki utracie wagi”.
- (14) Dnia 5 grudnia 2011 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której na podstawie przedstawionych danych stwierdzono, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem diacyloglicerolowego oleju (jako substytutu olei trójglicerydowych) a deklarowanym efektem. W związku z powyższym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, nie należy udzielić zezwolenia na jego stosowanie.
- (15) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Giuliani S.p.A., na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem spermidyny na przedłużenie fazy wzrostu (anagenowej) cyklu życia włosa (pytanie nr EFSA-Q-2011-00896) ⁽³⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Spermidyna przedłuża fazę wzrostu (anagenową) cyklu życia włosa”.
- (16) Dnia 7 grudnia 2011 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której na podstawie przedstawionych danych stwierdzono, że deklarowany efekt związany jest ze stanem chorobowym prowadzącym do skrócenia fazy anagenowej cyklu wzrostu włosa, zatem jest on związany z leczeniem choroby.
- (17) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 uzupełnia ogólne zasady zawarte w dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽⁴⁾. W art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/13/WE przewiduje się, że etykietowanie nie może przypisywać jakiegokolwiek środkowi spożywczemu właściwości zapobiegania chorobom lub leczenia chorób ludzi bądź też odwoływać się do takich właściwości. W związku z powyższym, ponieważ przypisywanie właściwości leczniczych środkom spożywczym jest zabronione, nie należy udzielić zezwolenia na stosowanie oświadczenia związanego z wpływem spermidyny.
- (18) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Clasado Ltd. na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem galaktooligosacharydów zawartych w preparacie Bimuno® (Bimuno® GOS) na zmniejszenie dolegliwości żołądkowo-jelitowych (pytanie nr EFSA-Q-2011-00401) ⁽⁵⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Regularne codzienne spożywanie 1,37 g galaktooligosacharydów w preparacie Bimuno® może zmniejszyć dolegliwości żołądkowo-jelitowe”.
- (19) Dnia 8 października 2011 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której na podstawie przedstawionych danych stwierdzono, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem preparatu Bimuno® GOS a deklarowanym efektem. W związku z powyższym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, nie należy udzielić zezwolenia na jego stosowanie.
- (20) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Nordic Sugar A/S na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem błonnika z buraków cukrowych na skrócenie czasu przemieszczania się zawartości jelit (pytanie nr EFSA-Q-2011-00971) ⁽⁶⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Błonnik z buraków cukrowych skraca czas przemieszczania się zawartości jelit”.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(12):2465.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(12):2469.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(12):2466.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(12):2472.

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(12):2467.

- (21) Dnia 8 października 2011 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której na podstawie przedstawionych danych stwierdzono, że nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożywaniem błonnika z buraków cukrowych a deklarowanym efektem. W związku z powyższym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, nie należy udzielić zezwolenia na jego stosowanie.
- (22) Oświadczenie zdrowotne związane z wpływem spermidyny na przedłużenie fazy wzrostu (anagenowej) cyklu życia włosa przypisuje właściwości lecznicze środkowi spożywczemu będącemu przedmiotem oświadczenia i jest z tego powodu zabronione dla środków spożywczych.
- (23) Oświadczenia zdrowotne dotyczące „przekąsek hipokalo-rycznych (produktów KOT)” i diacyloglicerolowego oleju należą do oświadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, i są objęte okresem przejściowym określonym w art. 28 ust. 6 tego rozporządzenia. Ponieważ jednak wniosków nie złożono przed dniem 19 stycznia 2008 r., wymóg ustanowiony w art. 28 ust. 6 lit. b) wspomnianego rozporządzenia nie został spełniony, w związku z czym do oświadczeń tych nie można zastosować okresu przejściowego przewidzianego w tym artykule.
- (24) Pozostałe oświadczenia zdrowotne będące przedmiotem niniejszego rozporządzenia należą do oświadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i które są objęte okresem przejściowym określonym w art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia do dnia przyjęcia wykazu dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych, o ile są zgodne z przepisami wspomnianego rozporządzenia.
- (25) Wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych ustanowiono rozporządzeniem Komisji (UE) nr 432/2012 ⁽¹⁾ i jest on stosowany od dnia 14 grudnia 2012 r. W odniesieniu do oświadczeń, o których mowa w art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, w przypadku których Urząd nie zakończył procesu weryfikacji lub Komisja nie zakończyła procesu rozpatrywania do dnia 14 grudnia 2012 r. i które na mocy niniejszego rozporządzenia nie zostały włączone do wykazu dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych, należy ustanowić okres przejściowy, w trakcie którego oświadczenia te mogą być nadal stosowane, aby umożliwić podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwo spożywcze oraz właściwym organom krajowym dostosowanie się do zakazu stosowania takich oświadczeń.
- (26) Przy ustanawianiu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu uwzględniono uwagi wnioskodawców oraz przedstawicieli opinii publicznej zgłoszone Komisji na podstawie art. 16 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.
- (27) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Oświadczeń wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie włącza się do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń, o którym mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.
2. Oświadczenia zdrowotne, o których mowa w ust. 1, stosowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być mimo to nadal stosowane przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 25.5.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Odrzucone oświadczenia zdrowotne

Wniosek – odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006	Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Odniesienie do opinii EFSA
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	„Przekąski hipokaloryczne (produkty KOT)”	Przyczynia się do zmniejszenia wielkości adipocytów w rejonie brzuszny w kontekście diety niskokalorycznej	Q-2011-00016
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Izoleucylo-prolilo-prolina (IPP) i walilo-prolilo-prolina (VPP)	Peptydy IPP i VPP pomagają utrzymać prawidłowe ciśnienie krwi	Q-2011-00121
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Appl'In® polifenolowy ekstrakt z jabłek, w proszku (<i>Malus domestica</i>)	Appl'In® przyczynia się do skrócenia odpowiedzi glikemicznej u kobiet	Q-2011-00190
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Kawa C21	Regularne spożywanie kawy C21 przyczynia się do zachowania integralności DNA w komórkach organizmu	Q-2011-00783
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Diacyloglicerolowy olej	Zastąpienie używanego zwykle oleju roślinnego olejem diacyloglicerolowym pomaga kontrolować masę ciała dzięki utracie wagi	Q-2011-00751
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Spermidyna	Spermidyna przedłuża fazę wzrostu (anagenową) cyklu życia włosa	Q-2011-00896
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Bimuno® (Bimuno® GOS)	Regularne codzienne spożywanie 1,37 g galaktooligosacharydów w preparacie Bimuno® może zmniejszyć dolegliwości żołądkowo-jelitowe	Q-2011-00401
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Błonnik z buraków cukrowych	Błonnik z buraków cukrowych skraca czas przemieszczenia się zawartości jelit	Q-2011-00971

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1018/2013**z dnia 23 października 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 432/2012 ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

dodatkowe wyjaśnienia lub ostrzeżenia, zgodnie z zasadami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1924/2006 oraz opiniami wydanymi przez Urząd.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci⁽²⁾.

(2) W chwili przyjęcia wykazu dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych pewna liczba oświadczeń zdrowotnych była jednak nadal poddawana ocenie przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”) lub rozpatrywana przez Komisję⁽³⁾.

(3) Urząd wydał między innymi pozytywną ocenę dla oświadczenia zdrowotnego dotyczącego wpływu węglowodanów na utrzymanie funkcji mózgu i zaproponował, aby w oświadczeniu tym określone były następujące właściwe warunki stosowania „oszacowano, że codzienne spożycie 130 g węglowodanów pokrywa zapotrzebowanie mózgu na glukozę”⁽⁴⁾.

(4) Artykuł 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 stanowi, że do dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych należy dołączyć wszelkie niezbędne warunki ich stosowania łącznie z ograniczeniami. Wykaz dopuszczonych oświadczeń powinien zatem zawierać tekst oświadczeń, szczegółowe warunki ich stosowania oraz, w stosownych przypadkach, warunki lub ograniczenia stosowania lub

(5) Niektóre państwa członkowskie zgłosiły jednak obawy, że takie zezwolenie wraz z odpowiednimi warunkami stosowania mogłoby promować i zachęcać do konsumpcji żywności zawierającej cukry inne niż cukry zawarte w niej w sposób naturalny. Ponadto zawierałyby one sprzeczne i niejasne przesłanie dla konsumentów, zwłaszcza w kontekście krajowych zaleceń żywieniowych dotyczących zmniejszenia konsumpcji cukrów. Uznaje się, że w przypadku tego oświadczenia zdrowotnego możliwe jest osiągnięcie sprzecznych celów poprzez dopuszczenie oświadczenia tylko w szczególnych warunkach stosowania, tj. ograniczenie jego stosowania do żywności, która charakteryzuje się niską zawartością cukrów lub żywności, do której nie zostały dodane cukry, choć może ona zawierać cukry obecne w niej w sposób naturalny.

(6) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane po upływie sześciu miesięcy od daty jego wejścia w życie w celu umożliwienia podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze dostosowanie się do jego wymagań.

(7) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 rejestr oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych zawierający wszystkie dopuszczone oświadczenia zdrowotne należy zaktualizować w świetle niniejszego rozporządzenia.

(8) Podczas określania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w stosowny sposób uwzględniono uwagi i stanowiska społeczeństwa oraz zainteresowanych stron, otrzymane przez Komisję.

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 432/2012.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 25.5.2012, s. 1.

⁽³⁾ Odpowiadały one 2232 pozycjom w skonsolidowanym wykazie.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2226.pdf>

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 432/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie stosuje się od dnia 13 maja 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

Załącznik

W rozporządzeniu (UE) nr 432/2012 wprowadza się następujące zmiany:
W załączniku dodaje się następującą pozycję w kolejności alfabetycznej:

Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Warunki stosowania oświadczenia	Warunki lub ograniczenia stosowania danej żywności, dodatkowe wyjaśnienia lub ostrzeżenia	Numer dziennika EFSA	Odpowiedni numer wpisu do skonsolidowanego wykazu przedłożonego EFSA do oceny
„Węglowodany	Węglowodany pomagają w utrzymaniu prawidłowego funkcjonowania mózgu.	Aby oświadczenie mogło być stosowane, podaje się informację dla konsumenta, że korzystne działanie występuje w przypadku spożywania 130 g węglowodanów dziennie łącznie ze wszystkich źródeł. Oświadczenie może być stosowane w odniesieniu do żywności, której określona ilościowo porcja zawiera przynajmniej 20 g węglowodanów metabolizowanych przez ludzi, z wyłączeniem polioli, i która spełnia warunki oświadczenia żywieniowego NISKA ZAWARTOŚĆ CUKRÓW lub BEZ DODATKU CUKRÓW wymienionego w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.	Oświadczenie nie może być stosowane w przypadku żywności, która w 100 % składa się z cukrów.	2011;9(6):2226	603,653”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1019/2013**z dnia 23 października 2013 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do histaminy w produktach rybołówstwa****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych⁽²⁾ ustanowiono kryteria mikrobiologiczne dotyczące niektórych mikroorganizmów oraz przepisy wykonawcze obowiązujące przedsiębiorstwa sektora spożywczego przy wdrażaniu ogólnych i szczegółowych zasad higieny, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 852/2004. W szczególności przewidziano w nim kryteria bezpieczeństwa żywności w odniesieniu do histaminy oraz plany pobierania próbek z produktów rybołówstwa z gatunków ryb o podwyższonym poziomie histydyny.
- (2) Sos rybny jest płynnym produktem rybołówstwa, wytwarzanym w procesie fermentacji. Komisja Kodeksu Żywnościowego⁽³⁾ określiła nowe zalecane maksymalne poziomy histaminy w takim sosie rybnym, które różnią się od poziomów określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005. Wspomniane zalecenie jest zgodne z informacjami dotyczącymi narażenia konsumentów, przedstawionymi przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) w opinii naukowej dotyczącej opartej na ryzyku kontroli powstawania amin biogennych w sfermentowanej żywności⁽⁴⁾.
- (3) Ponieważ sos rybny jest płynnym produktem rybołówstwa, histamina jest w nim prawdopodobnie rozłożona równomiernie. Plan pobierania próbek może być zatem prostszy niż w przypadku produktów rybołówstwa występujących w innej postaci.

- (4) Należy ustanowić oddzielne kryterium bezpieczeństwa żywności dla sosu rybnego wytwarzanego w drodze fermentacji produktów rybołówstwa, aby dostosować to kryterium do nowej normy Kodeksu Żywnościowego i opinii EFSA. Należy również zmienić przypis 2.
- (5) Normalny plan pobierania próbek w odniesieniu do histaminy w produktach rybołówstwa obejmuje dziewięć próbek wymagających pobrania dużej ilości materiału. Zgodnie z przypisem 18 do kryterium bezpieczeństwa żywności 1.26 na poziomie sprzedaży detalicznej można pobierać pojedyncze próbki. W takich przypadkach nie należy uznawać całej partii za niebezpieczną jedynie w oparciu o wyniki dotyczące jednej próbki. Jeśli jednak jedna z dziewięciu badanych próbek przekroczyłaby poziom M, całą partię należy uznać za niebezpieczną. Podobnie należy postąpić w przypadku, gdy pojedyncze próbki przekroczą poziom M. W związku z tym należy zmienić przypis 18. Przypis 18 należy również stosować do kryteriów bezpieczeństwa żywności 1.26 i 1.27.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2073/2005.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1.

⁽³⁾ Norma Kodeksu Żywnościowego dla sosu rybnego (CODEX STAN 302 – 2011).

⁽⁴⁾ *Dziennik EFSA* 2011; 9(10):2393.

ZAŁĄCZNIK

W rozdziale 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) pozycja 1.27 otrzymuje brzmienie:

„1.27. Produkty rybołówstwa, z wyjątkiem produktów należących do kategorii żywności 1.27a, które poddano zabiegowi enzymatycznego dojrzewania w solance, wyprodukowane z gatunków ryb o podwyższonym poziomie histydyny ⁽¹⁷⁾	Histamina	9 ⁽¹⁸⁾	2	200 mg/kg	400 mg/kg	HPLC ⁽¹⁹⁾	Produkty wprowadzane do obrotu w okresie przydatności do spożycia”
---	-----------	-------------------	---	-----------	-----------	----------------------	--

2) dodaje się pozycję 1.27a w brzmieniu:

„1.27a Sos rybny wytwarzany w drodze fermentacji produktów rybołówstwa	Histamina	1		400 mg/kg	HPLC ⁽¹⁹⁾	Produkty wprowadzane do obrotu w okresie przydatności do spożycia”
--	-----------	---	--	-----------	----------------------	--

3) przypis 2 otrzymuje brzmienie:

„⁽²⁾ Dla pkt 1.1–1.25, 1.27a i 1.28 m = M.”;

4) przypis 18 otrzymuje brzmienie:

„⁽¹⁸⁾ Na poziomie sprzedaży detalicznej można pobierać pojedyncze próbki. W takim przypadku nie ma zastosowania założenie określone w art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, według którego całą partię należy uznać za niebezpieczną, chyba że wynik przekracza wartość M.”;

5) w części zatytułowanej „Interpretacja wyników badań” ostatni akapit tekstu dotyczący histaminy w produktach rybołówstwa otrzymuje brzmienie:

„Histamina w produktach rybołówstwa:

Histamina w produktach rybołówstwa z gatunków ryb o podwyższonym poziomie histydyny, z wyjątkiem sosu rybnego wytwarzanego w drodze fermentacji produktów rybołówstwa:

— jakość zadowalająca, jeśli spełnione są następujące wymagania:

1. stwierdzona średnia wartość jest $\leq m$;
2. maksymalnie c/n stwierdzonych wartości zawiera się pomiędzy m i M;
3. żadna stwierdzona wartość nie przekracza M,

— jakość niezadowalająca, jeśli stwierdzona średnia wartość przekracza m lub więcej wartości niż c/n występuje pomiędzy m i M lub co najmniej jedna ze stwierdzonych wartości jest $> M$.

Histamina w sosie rybnym wytwarzanym w drodze fermentacji produktów rybołówstwa:

- jakość zadowalająca, jeśli stwierdzona wartość jest $\leq$ limit;
- jakość niezadowalająca, jeśli stwierdzona wartość jest $>$ limit.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1020/2013**z dnia 23 października 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	37,2
	MK	47,7
	ZZ	42,5
0707 00 05	MK	58,9
	TR	119,2
	ZZ	89,1
0709 93 10	TR	147,7
	ZZ	147,7
0805 50 10	AR	87,9
	CL	90,0
	IL	100,2
	TR	80,3
	ZA	101,2
	ZZ	91,9
0806 10 10	BR	228,3
	TR	173,2
	ZZ	200,8
0808 10 80	CL	142,9
	IL	85,8
	NZ	177,4
	US	168,1
	ZA	112,8
	ZZ	137,4
0808 30 90	CN	64,2
	TR	125,4
	US	165,9
	ZZ	118,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 17 października 2013 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Rada w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji Mieszanej UE-EFTA ds. wspólnego tranzytu, dotyczącego przyjęcia decyzji zmieniającej Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, w odniesieniu do zmian kodów HS i kodów opakowań

(2013/524/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Art. 15 Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej⁽¹⁾ („Konwencja”) upoważnia Komisję Mieszaną UE-EFTA ds. wspólnego tranzytu, powołaną na mocy Konwencji, do wydawania zaleceń w sprawie zmian do Konwencji i jej dodatków oraz uchwalania tych zmian w drodze decyzji.

(2) W dniu 26 czerwca 2009 r. Rada Współpracy Celnej przyjęła zalecenie w sprawie zmian w nomenklaturze Systemu Zharmonizowanego. W konsekwencji tego zalecenia z dniem 1 stycznia 2012 r. weszło w życie rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1006/2011⁽²⁾, zastępując kod HS 1701 11 dwoma nowymi kodami, mianowicie 1701 13 i 1701 14, a także kod HS 2403 10 dwoma nowymi kodami, mianowicie HS 2403 11 i 2403 19.

(3) Z uwagi na zastąpienie kodów HS 1701 11 i 2403 10 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1006/2011 kody te należy także zmienić w załączniku I (Wykaz towarów o podwyższonym stopniu ryzyka nadużyć finansowych) do dodatku I do Konwencji.

(4) Europejska Komisja Gospodarcza Organizacji Narodów Zjednoczonych wydała wersję 8.1 zalecenia nr 21 między innymi w sprawie kodów opakowań. Z tego powodu konieczne jest dostosowanie listy kodów opakowań z załącznika A2 do dodatku III do Konwencji zgodnie z tą wersją.

(5) Jako że format kodów opakowań zmienił się z alfabetycznego 2 (a2) na alfanumeryczny 2 (an2), należy odpowiednio zmienić typ/długość rodzaju opakowań (pole 31) w załączniku A1 do dodatku III do Konwencji.

(6) Należy zatem określić stanowisko Unii Europejskiej w odniesieniu do proponowanej zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Podstawą stanowiska, jakie ma przyjąć Unia Europejska na forum Komisji Mieszanej UE-EFTA ds. wspólnego tranzytu, dotyczącego przyjęcia przez Komisję Mieszaną UE-EFTA ds. wspólnego tranzytu decyzji nr 2/2013 zmieniającej Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, jest projekt decyzji załączony do niniejszej decyzji.

Przedstawiciele Unii w Komisji Mieszanej UE-EFTA ds. wspólnego tranzytu mogą uzgodnić niewielkie zmiany w projekcie decyzji, po uprzednim, należytym poinformowaniu Rady.

Artykuł 2

Po przyjęciu decyzji Komisji Mieszanej UE-EFTA ds. wspólnego tranzytu, o której mowa w art. 1, Komisja publikuje tę decyzję w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 282 z 28.10.2011, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 października 2013 r.

W imieniu Rady

V. JUKNA

Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA RADY NR 2/2013 KOMISJI MIESZANEJ UE-EFTA ds. WSPÓLNEGO TRANZYTU

z dnia ...

zmieniająca Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej

KOMISJA MIESZANA UE-EFTA,

uwzględniając Konwencję z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zaleceniem Rady Współpracy Celnej z dnia 26 czerwca 2009 r. dokonano zmian w nomenklaturze Systemu Zharmonizowanego. W konsekwencji z dniem 1 stycznia 2012 r. weszło w życie rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1006/2011 ⁽²⁾, zastępując kod HS 170111 dwoma nowymi kodami, mianowicie 170113 i 170114, natomiast kod HS 240310 dwoma nowymi kodami, mianowicie HS 240311 i 240319.
- (2) W związku z tym odpowiadające im kody HS wskazane w wykazie towarów o podwyższonym stopniu ryzyka nadużyć finansowych z załącznika I do dodatku I do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej („Konwencja”) powinny zostać odpowiednio zmienione.
- (3) Z uwagi na nową wersję zalecenia 21 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych, wersja 8.1, między innymi w sprawie kodów opakowań, stosowne jest odpowiednie dostosowanie załącznika A2 do dodatku III do Konwencji.
- (4) Jako że format kodów opakowań zmienił się z alfabetycznego 2 (a2) na alfanumeryczny 2 (an2), należy odpowiednio zmienić typ/długość rodzaju opakowań (pole 31) w załączniku A1 do dodatku III do Konwencji.

(5) Proponowane zmiany przyczynią się do ujednolicenia przepisów dotyczących wspólnego tranzytu z przepisami UE dotyczącymi tranzytu.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić Konwencję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej wprowadza się zmiany zgodnie z dodatkiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Zmiany wymienione w pkt 1 dodatku do niniejszej decyzji stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Zmiany wymienione w pkt 2 i 3 dodatku do niniejszej decyzji stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Komisji
Mieszanej ds. wspólnego tranzytu
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 282 z 28.10.2011, s. 1).

Dodatek

1. W załączniku I do dodatku I do Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

(i) Wiersz dotyczący kodów HS „1701 11, 1701 12, 1701 91, 1701 99” otrzymuje brzmienie:

„1701 12	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej	7 000 kg		—
1701 13				—
1701 14				—
1701 91				—”
1701 99				

(ii) Wiersz dotyczący kodu HS „2403 10” otrzymuje brzmienie:

„2403 11	Tytoń do palenia, również zawierający namiastki tytoniu w dowolnej proporcji	35 kg		—”
2403 19				

2. Wpis „Rodzaj opakowań (pole 31) Typ/długość a2. Stosuje się kody opakowań, o których mowa w załączniku A2.” w załączniku A1 do dodatku III do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Rodzaj opakowań (pole 31)

Typ/długość: an2

Stosuje się kody opakowań, o których mowa w załączniku A2.”.

3. Punkt 5 załącznika A2 do dodatku III do Konwencji, otrzymuje brzmienie:

„KODY OPAKOWAŃ,

(Zalecenie NZ/EKG nr 21/zmiana 8.1 z dnia 12 lipca 2010 r.)

Aerozol	AE
Ampuła niezabezpieczona	AM
Ampuła zabezpieczona	AP
Rozpylacz	AT
Worek	BG
Worek, torba elastyczna	FX
Worek jutowy	GY
Worek o dużych wymiarach (ang. jumbo)	JB
Worek duży	ZB
Worek wielowarstwowy	MB

Worek papierowy	5M
Worek papierowy, wielościenny	XJ
Worek papierowy, wielościenny, wodoodporny	XK
Worek z tworzywa sztucznego	EC
Worek foliowy	XD
Worek polietylenowy	44
Worek do ładunków masowych (ang. super bulk)	43
Worek z materiału	5L
Worek z materiału nieprzepuszczalnego	XG
Worek z materiału, wodoodporny	XH
Worek z materiału, bez wewnętrznego powleczenia/podszewki	XF
Pojemna torba lub kosz	TT
Worek tkany z włókien sztucznych	5H
Worek tkany z włókien sztucznych, nieprzepuszczalny	XB
Worek tkany z włókien sztucznych, wodoodporny	XC
Worek tkany z włókien sztucznych, bez wewnętrznego powleczenia/podszewki	XA
Belka sprasowana	BL
Belka niesprasowana	BN
Kuliste naczynie	AL
Balon niezabezpieczony	BF
Balon zabezpieczony	BP
Sztaba (ang. bar)	BR
Beczka (ang. barrel)	BA
Beczka drewniana	2C

Beczka drewniana ze szpuntem	QH
Beczka drewniana z wyjmowaną pokrywą	QJ
Sztaby w wiązkach/pękach	BZ
Misa/miska	BM
Kosz/koszyk	BK
Kosz/koszyk z uchwytem, z tektury lub z kartonu	HC
Kosz/koszyk z uchwytem, z tworzywa sztucznego	HA
Kosz/koszyk z uchwytem, drewniany	HB
Taśma	B4
Kosz/pojemnik	BI
Blok	OK
Deska (ang. board)	BD
Deski w wiązkach/pękach	BY
Szpula (ang. bobbin)	BB
Wiązka/sztuka/bela (ang. bolt)	BT
Butla do gazu	GB
Butla niezabezpieczona, bulwiasta	BS
Butla niezabezpieczona, cylindryczna	BO
Butla zabezpieczona, bulwiasta	BV
Butla zabezpieczona, cylindryczna	BQ
Skrzynka/stojak na butelki	BC
Pudło/skrzynia	BX
Pudło/skrzynia aluminiowa	4B

Pudło/skrzynia typu Commonwealth Handling Equipment Pool (CHEP), Eurobox	DH
Pudło/skrzynia z płyty pilśniowej	4G
Pudło/skrzynia na ciecze	BW
Pudło/skrzynia z naturalnego drewna	4C
Pudło/skrzynia z tworzywa sztucznego	4H
Pudło/skrzynia z elastycznego plastiku	QR
Pudło/skrzynia z twardego plastiku	QS
Pudło/skrzynia ze sklejki	4D
Pudło/skrzynia z drewna przerobionego	4F
Pudło/skrzynia stalowa	4 A
Pudło/skrzynia drewniana, z naturalnego drewna, zwykła	QP
Pudło/skrzynia drewniana, z naturalnego drewna, z nieprzepuszczalnymi ściankami	QQ
Wiadro	BJ
Towar masowy, gaz (pod ciśnieniem 1 031 mbar i w temperaturze 15 °C)	VG
Towar masowy, gaz płynny (w nietypowej temperaturze/pod nietypowym ciśnieniem)	VQ
Towar masowy, płynny	VL
Towar masowy, złom	VS
Towar masowy, stałe, niezanieczyszczone cząsteczki (»puder«)	VY
Towar masowy, stałe, granulowane cząsteczki (»ziarna«)	VR
Towar masowy, stałe, duże cząsteczki (»bryłki«)	VO
Wiązka (ang. bunch)	BH
Plik	BE
Wiązka drewniana	8C

Beczka/antał	BU
Klatka	CG
Klatka typu Commonwealth Handling Equipment Pool (CHEP)	DG
Klatka na kółkach	CW
Puszka cylindryczna	CX
Puszka prostokątna	CA
Puszka z uchwytem i dzióbkiem	CD
Kanister	CI
Brezent/plótno	CZ
Kapsułka	AV
Gąsior/butla niezabezpieczona	CO
Gąsior/butla zabezpieczona	CP
Tektura/papier tekturowy	CM
Wózek platformowy	FW
Karton	CT
Nabój	CQ
Skrzynia	CS
Skrzynia do samochodu	7 A
Skrzynia izotermiczna	EI
Skrzynia, szkielec	SK
Skrzynia stalowa	SS
Skrzyniopaleta	ED
Skrzyniopaleta z tektury	EF

Skrzyniopaleta z metalu	EH
Skrzyniopaleta z tworzywa sztucznego	EG
Skrzyniopaleta z drewna	EE
Skrzynia drewniana	7B
Beczka (ang. cask)	CK
Skrzynia/kufer	CH
Bańka	CC
Opakowanie typu clamshell	AI
Skrzynia/kaseta	CF
Trumna	CJ
Zwój	CL
Opakowanie złożone, pojemnik szklany	6P
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w skrzynce aluminiowej	YR
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w bębnie aluminiowym	YQ
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w opakowaniu z elastycznego plastiku	YY
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w bębnie z płyty pilśniowej	YW
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w pudełku z płyty pilśniowej	YX
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w bębnie ze sklejk	YT
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w opakowaniu z twardego plastiku	YZ
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w skrzynce stalowej	YP
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w bębnie stalowym	YN
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w koszu wiklinowym	YV
Opakowanie złożone, pojemnik szklany w pudełku drewnianym	YS

Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego	6H
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w skrzynce aluminiowej	YD
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w bębnie aluminiowym	YC
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w bębnie z płyty pilśniowej	YJ
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w pudełku z płyty pilśniowej	YK
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w plastikowym bębnie	YL
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w pudełku z płyty pilśniowej	YH
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w bębnie ze sklejki	YG
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w pudełku z twardego plastiku	YM
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w skrzynce stalowej	YB
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w bębnie stalowym	YA
Opakowanie złożone, pojemnik z tworzywa sztucznego w pudełku drewnianym	YF
Opakowanie stożkowe	AJ
Pojemnik elastyczny	1F
Pojemnik (1 galon)	GL
Pojemnik metalowy	ME
Pojemnik nieokreślony gdzie indziej jako przeznaczony do transportu	CN
Pojemnik zewnętrzny	OU
Pokrowiec/pokrywa	CV
Klatka/skrzynka	CR
Skrzynka na piwo	CB
Skrzynka do ładunków masowych, z tektury	DK

Skrzynka do ładunków masowych, z tworzywa sztucznego	DL
Skrzynka do ładunków masowych, drewniana	DM
Skrzynka ze sztywnych ramek	FD
Skrzynka na owoce	FC
Skrzynka metalowa	MA
Skrzynka na mleko	MC
Skrzynka wielowarstwowa, z tektury	DC
Skrzynka wielowarstwowa z tworzywa sztucznego	DA
Skrzynka wielowarstwowa drewniana	DB
Skrzynka płaska	SC
Skrzynka drewniana	8B
Kosz na ryby	CE
Puchar/misa	CU
Butla/cylinder	CY
Gąsior/butla (o pojemności 0,5–1 galon) niezabezpieczony	DJ
Gąsior/butla (o pojemności 0,5–1 galon) zabezpieczony	DP
Dozownik	DN
Beczka/bęben	DR
Beczka/bęben aluminiowy	1B
Beczka/bęben aluminiowy, bez wyjmowanej pokrywy	QC
Beczka/bęben aluminiowy, z wyjmowaną pokrywą	QD

Beczka/bęben z płyty pilśniowej	1G
Beczka/bęben żelazny	DI
Beczka/bęben z tworzywa sztucznego	IH
Beczka/bęben z tworzywa sztucznego, bez wyjmowanej pokrywy	QF
Beczka/bęben z tworzywa sztucznego, z wyjmowaną pokrywą	QG
Beczka/bęben ze sklejki	1D
Beczka/bęben stalowy	1 A
Beczka/bęben stalowy, bez wyjmowanej pokrywy	QA
Beczka/bęben stalowy, z wyjmowaną pokrywą	QB
Beczka/bęben drewniany	1 W
Koperta	EN
Koperta stalowa	SV
Opakowanie do kliszy filmowej	FP
Baryłeczka (ok. 9 galonów)	FI
Płaska butelka/termos	FL
Worek z tworzywa sztucznego do transportu produktów wielkopojemnościowych (ang. flexibag)	FB
Zbiornik z tworzywa sztucznego do transportu produktów wielkopojemnościowych (ang. flexitank)	FE
Pojemnik na żywność (ang. foodtainer)	FT
Szafka w nogach łóżka	FO
Oprawa/rama	FR
Dźwigar belka	GI
Belki w wiązkach/pękach	GZ
Koszyk z pokrywą	HR

Wieszak	HN
Beczka (ok. 240 l)	HG
Sztaba (ang. ingot)	IN
Sztaby w wiązkach/pękach	IZ
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości	WA
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, aluminiowy	WD
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, aluminiowy	WL
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, aluminiowy, załadunek lub wyładunek przy ciśnieniu ponad 10 kPa (0,1 bar)	WH
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z kompozytu	ZS
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z elastycznego plastiku	ZR
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z elastycznego plastiku, do załadunku i wyładunku pod ciśnieniem	ZP
Pojemnik do ładunków masowych stałych, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z elastycznego plastiku	ZM
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z twardego plastiku	ZQ
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z twardego plastiku, do wyładunku i załadunku pod ciśnieniem	ZN
Pojemnik do ładunków masowych stałych, średniej wielkości, z kompozytu, z pojemnikiem wewnętrznym z twardego plastiku	PLN
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z płyty pilśniowej	ZT
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, elastyczny	ZU
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, metalowy	WF
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, metalowy	WM
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z metalu innego niż stal	ZV
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, metalowy, do załadunku i wyładunku pod ciśnieniem ponad 10 kPa (0,1 bar)	WJ
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z naturalnego drewna	ZW

Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z naturalnego drewna, z wkładką uszczelniającą	WU
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, papierowy, wielowarstwowy	ZA
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, papierowy, wielowarstwowy, wodoodporny	ZC
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z folii	WS
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, ze sklejki	ZX
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, ze sklejki, z wkładką uszczelniającą	WY
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z przerobionego drewna	ZY
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z przerobionego drewna, z wkładką uszczelniającą	WZ
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z twardego plastiku	AA
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, z twardego plastiku, przenośny	ZK
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z twardego plastiku, przenośny, do wyładunku i załadunku pod ciśnieniem	ZH
Pojemnik do ładunków masowych stałych, średniej wielkości, z twardego plastiku, przenośny	ZF
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, z twardego plastiku, konstrukcja stała	ZJ
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z twardego plastiku, konstrukcja stała, do załadunku i wyładunku pod ciśnieniem	ZG
Pojemnik do ładunków masowych stałych, średniej wielkości, z twardego plastiku, konstrukcja stała	ZD
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, stalowy	WC
Pojemnik do ładunków masowych w postaci płynnej, średniej wielkości, stalowy	WK
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, stalowy, do załadunku i wyładunku pod ciśnieniem ponad 10 kPa (0,1 ba)	WG
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z materiału, niepowlekany/bez wkładki uszczelniającej	WT
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z materiału, powlekany	WV
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z materiału, powlekany, z wkładką uszczelniającą	WX

Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, z materiału, z wkładką uszczelniającą	WW
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, tkany z włókien sztucznych, powlekany	WP
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, tkany z włókien sztucznych, powlekany, z wkładką uszczelniającą	WR
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, tkany z włókien sztucznych, z wkładką uszczelniającą	WQ
Pojemnik do ładunków masowych, średniej wielkości, tkany z włókien sztucznych, niepowlekany/bez wkładki uszczelniającej	WN
Słój	JR
Kanister cylindryczny	JY
Kanister z tworzywa sztucznego	3H
Kanister z tworzywa sztucznego, z niewyjmowaną pokrywą	QM
Kanister z tworzywa sztucznego, z wyjmowaną pokrywą	QN
Kanister prostokątny	JC
Kanister stalowy	3 A
Kanister stalowy, z niewyjmowaną pokrywą	QK
Kanister stalowy, z wyjmowaną pokrywą	QL
Dzban	JG
Wór jutowy	JT
Beczułka	KG
Komplet/zestaw	KI
Pudło używane do przeprowadzki (ang. liftvan)	LV
Kłoda drewniana	LG
Kłody drewniane w wiązkach/pękach	LZ

Skrzynka, dla zwierząt (ang. lot)	LT
Drewniana kratka na owoce/warzywa	LU
Bagaż	LE
Mata	MT
Pudełeczko	MX
Uzgodniono wspólnie	ZZ
Zestaw pudełek wchodzących jedno w drugie	NS
Siatka	NT
Rękaw siatkowy z tworzywa sztucznego (ang. net, tube, plastik)	NU
Rękaw siatkowy z materiału (ang. net, tube, textile)	NV
Niedostępne	NA
Ośmiokątny pojemnik z tektury	OT
Paczka/pakiet/opakowanie	PK
Paczka/pakiet/opakowanie z tektury, z otworami na butelki	IK
Paczka/pakiet/opakowanie wystawowe, z tektury	IB
Paczka/pakiet/opakowanie wystawowe, z metalu	ID
Paczka/pakiet/opakowanie wystawowe, z tworzywa sztucznego	IC
Paczka/pakiet/opakowanie wystawowe, z drewna	IA
Paczka/pakiet/opakowanie przepływowe	IF
Paczka/pakiet w opakowaniu papierowym	IG
Paczka/pakiet/opakowanie, wystawowe	IE
Paczka/opakowanie	PA

Wiadro	PL
Paleta	PX
Paleta o wymiarach 100 cm na 110 cm	AH
Paleta typu AS 4068-1993	OD
Paleta skrzyniowa, paleta połączona ze skrzynią umożliwiającą dalszą rozbudowę	PB
Paleta typu CHEP o wymiarach 100 cm na 120 cm	OC
Paleta typu CHEP o wymiarach 40 cm na 60 cm	OA
Paleta typu CHEP o wymiarach 80 cm na 120 cm	OB
Paleta typu ISO T11	OE
Paleta modułowa, z nadstawkami o wymiarach 80 cm na 100 cm	PD
Paleta modułowa, z nadstawkami o wymiarach 80 cm na 120 cm	PE
Paleta modułowa, z nadstawkami o wymiarach 80 cm na 60 cm	AF
Paleta pokryta obkurczoną folią	AG
Paleta z ciężkiej tektury falistej	TW
Paleta drewniana	8 A
Miska/panew	P2
Paczka	PC
Zagroda/kojec	PF
Część/kawałek	PP
Rura	PI
Rury w wiązkach/pękach	PV
Dzban/karafka	PH

Deska (ang. plank)	PN
Deski w wiązkach/pękach	PZ
Płyta	PG
Płyty w wiązkach/pękach	PY
Platforma o nieokreślonej wadze lub wymiarach	OF
Dzban/garnek	PT
Sakwa/torba	PO
Łubianka	PJ
Wieszak ramowy (ang. rack)	RK
Przenośny wieszak na ubrania	RJ
Pojemnik z włókien drzewnych	AB
Pojemnik szklany	GR
Pojemnik metalowy	MR
Pojemnik papierowy	AC
Pojemnik z tworzywa sztucznego	PR
Pojemnik w obudowie z tworzywa sztucznego	MW
Pojemnik drewniany	AD
Siatka/sieć	RT
Szpula/rolka	RL
Siatka/obręcz	RG
Pręt	RD
Pręty w wiązkach/pękach	RZ

Rolka	RO
Torebka	SH
Worek (ang. sack)	SA
Worek wielościenny	MS
Skrzynia wodna	SE
Zestaw	SX
Arkusz/cienka blacha	ST
Arkusz/cienka blacha w opakowaniu ze sztucznego tworzywa	SP
Arkusz metalu	SM
Arkusze w wiązkach/pękach	SZ
Pokryte obkurczoną folią	SW
Podstawka przesuwna (ang. skid)	SI
Płyta (ang. slab)	SB
Tuleja	SY
Luźne przykrycie z miękkiej tkaniny	SL
Szpula (ang. spindle)	SD
Szpula (ang. spool)	SO
Waliza	SU
Tablica/tabliczka	T1
Zbiornik, ogólny, do transportu substancji płynnych i gazowych	TG
Zbiornik/cysterna cylindryczna	TY
Zbiornik/cysterna prostokątna	TK

Skrzynia do herbaty	TC
Beczka (ang. tierce)	TI
Puszka/kanister	TN
Taca	PU
Taca zawierająca ustawione poziomo płaskie przedmioty	GU
Taca jednowarstwowa, bez przykrycia, tekturowa	DV
Taca jednowarstwowa, bez przykrycia, z tworzywa sztucznego	DS
Taca jednowarstwowa, bez przykrycia, z polistyrenu	DU
Taca jednowarstwowa, bez przykrycia, drewniana	DT
Taca, sztywna, z przymocowaną ruchomą pokrywą (CEN TS 14482:2002)	IL
Taca dwuwarstwowa, bez przykrycia, tekturowa	DY
Taca dwuwarstwowa, bez przykrycia, z tworzywa sztucznego	DW
Taca dwuwarstwowa, bez przykrycia, drewniana	DX
Kufer	TR
Wiązka (ang. truss)	TS
Kontener	TB
Kontener z pokrywą	TL
Rura/tuba	TU
Tuba składana	TD
Tuba z wylotem	TV
Tuby w wiązkach/pęczach	TZ
Beczka (216 galonów piwa, 262 galony wina)	TO

Opona	TE
Bez klatki	UC
Sztuka/jednostka	UN
Niezapakowane lub bez opakowania	NE
Niezapakowane lub bez opakowania, wiele sztuk	NG
Niezapakowane lub bez opakowania, pojedyncza sztuka	NF
Opakowane próżniowo	VP
Opakowanie typu vanpack	VK
Kadź	VA
Pojazd	VN
Fiolka/buteleczka	VI
Butla z wikliny w koszu	WB"

DECYZJA WYKONAWCZA RADY**z dnia 22 października 2013 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/77/UE w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii****(2013/525/UE)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na wniosek Irlandii Rada przyznała temu państwu pomoc finansową w drodze decyzji wykonawczej 2011/77/UE ⁽²⁾ w celu wsparcia programu istotnych zmian gospodarczych i reform, ukierunkowanego na przywrócenie zaufania, umożliwienie powrotu gospodarki do trwałego wzrostu oraz zapewnienie stabilności finansowej w Irlandii, w strefie euro i w Unii.
- (2) Komisja ukończyła dziesiąty przegląd realizowanego przez Irlandię programu reform gospodarczych w dniu 10 lipca 2013 r.
- (3) Aby umożliwić kompleksową i dogłębną ocenę spełnienia warunków związanych z programem w ramach ostatniego przeglądu z należytą starannością, a także upewnić się co do terminowego podjęcia decyzji o wypłacie ostatniej raty, niezbędne jest nieznaczne przedłużenie okresu, w którym pomoc jest udostępniana.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2011/77/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 1 ust. 2 decyzji wykonawczej 2011/77/UE otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc finansowa jest udostępniana przez okres trzech lat i dwóch miesięcy, począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej doręczenia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 października 2013 r.

W imieniu Rady

L. LINKEVIČIUS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2011/77/UE z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii (Dz.U. L 30 z 4.2.2011, s. 34).

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 394/11/COL

z dnia 14 grudnia 2011 r.

zmieniająca po raz osiemdziesiąty trzeci zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez dodanie nowego rozdziału dotyczącego stosowania od dnia 1 stycznia 2012 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego

URZĄD NADZORU EFTA („URZĄD”),

a także mając na uwadze, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wydaje zawiadomienia oraz wskazówki w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeżeli porozumienie to lub porozumienie o nadzorze i Trybunale wyraźnie tak stanowi lub jeśli Urząd uznaje to za konieczne.

W dniu 1 grudnia 2011 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie stosowania od dnia 1 stycznia 2012 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego ⁽¹⁾.

Komunikat ten ma również znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Należy zapewnić jednolite stosowanie zasad EOG w zakresie pomocy państwa w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym zgodnie z celem jednordowności ustalonym w art. 1 Porozumienia EOG.

Zgodnie z pkt II części „OGÓLNE” znajdującej się na stronie 11 załącznika XV do Porozumienia EOG, Urząd przyjmuje, po konsultacji z Komisją, akty prawne odpowiadające tym, które przyjęła Komisja Europejska.

Pismami w tej sprawie z dnia 2 grudnia 2011 r. Urząd przeprowadził konsultacje z Komisją Europejską i państwami EFTA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W wytycznych dotyczących pomocy państwa wprowadza się zmiany poprzez dodanie nowego rozdziału dotyczącego stosowania od dnia 1 stycznia 2012 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego.

Nowy rozdział ustanawia się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Jedynie wersja niniejszej decyzji w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2011 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Oda Helen SLETNES
Przewodnicząca

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Członek Kolegium

⁽¹⁾ Dz.U. C 356 z 6.12.2011, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

W SPRAWIE STOSOWANIA OD DNIA 1 STYCZNIA 2012 R. REGUŁ POMOCY PAŃSTWA W ODNIESIENIU DO ŚRODKÓW WSPARCIA NA RZECZ BANKÓW W KONTEKŚCIE KRYZYSU FINANSOWEGO**1. Wprowadzenie**

- (1) Odkąd jesienią 2008 r. nastał światowy kryzys finansowy, Urząd Nadzoru EFTA („Urząd”) wydał cztery zestawy wytycznych⁽¹⁾, które zawierały dokładne wskazówki dotyczące kryteriów zgodności wsparcia udzielanego przez państwo instytucjom finansowym⁽²⁾ z wymogami art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”). Przedmiotowe wytyczne obejmują następujące rozdziały: zastosowanie zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego światowego kryzysu finansowego⁽³⁾ („wytyczne bankowe”); dokapitalizowanie instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmów zabezpieczających przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji⁽⁴⁾ („wytyczne w sprawie dokapitalizowania”); postępowanie z aktywami o obniżonej wartości w sektorze bankowym EOG⁽⁵⁾ („wytyczne w sprawie aktywów o obniżonej jakości”) oraz przywrócenie rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa⁽⁶⁾ („wytyczne w sprawie restrukturyzacji”). Trzy z czterech przywołanych zbiorów wytycznych – wytyczne bankowe, wytyczne w sprawie dokapitalizowania i wytyczne w sprawie aktywów o obniżonej jakości – zawierają wstępne warunki zgodności z rynkiem wewnętrznym najważniejszych rodzajów pomocy udzielanej przez państwa EFTA, tj. gwarancji na zobowiązania, form dokapitalizowania i środków pomocy związanej z aktywami. Wytyczne w sprawie restrukturyzacji określają natomiast szczegółowo, jak powinien wyglądać plan restrukturyzacji (lub plan odzyskania rentowności) w specyficznym kontekście pomocy państwa związanej z kryzysem udzielanej bankom na podstawie art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG.
- (2) W dniu 2 marca 2011 r., Urząd przyjął piąty zbiór wytycznych w sprawie stosowania od dnia 1 stycznia 2011 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego⁽⁷⁾ („wytyczne w sprawie przedłużenia”). W wytycznych w sprawie przedłużenia przedłużano okres obowiązywania wytycznych w sprawie restrukturyzacji, jedyne z czterech zbiorów wytycznych z określoną datą wygaśnięcia, tj. – po zmianie warunków – do dnia 31 grudnia 2011 r. Urząd wskazał również w wytycznych w sprawie przedłużenia, że uważa, iż wymogi dotyczące pomocy państwa, które mają być zatwierdzone zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG, który wyjątkowo zezwala na pomoc mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego UE lub państwa EFTA, nadal są spełnione, a wytyczne bankowe, wytyczne o dokapitalizowaniu i wytyczne w sprawie aktywów o obniżonej jakości nadal będą obowiązywały w celu dostarczenia wskazówek w sprawie kryteriów zgodności z rynkiem wewnętrznym pomocy na rzecz banków związanej z kryzysem finansowym na podstawie art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG.
- (3) Mające miejsce w 2011 r. nasilenie napięć na rynkach długu państwowego zaczęło wywierać coraz większą presję na sektor bankowy w EOG, przede wszystkim pod względem dostępu do rynków finansowania. Celem pakietu dla bankowości, uzgodnionego przez szefów państw i rządów na posiedzeniu w dniu 26 października 2011 r.⁽⁸⁾, jest przywrócenie zaufania do sektora bankowego za pośrednictwem gwarancji na finansowanie średnioterminowe oraz ustanowienie tymczasowego bufora kapitałowego w wysokości 9 % kapitału najwyższej jakości z uwzględnieniem wartości rynkowej długu publicznego. Pomimo podjęcia tych środków Urząd uważa, że wymogi dotyczące pomocy państwa, które mają zostać zatwierdzone zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. b), nadal będą spełnione z upływem 2011 r.
- (4) Dlatego też wytyczne bankowe, wytyczne o dokapitalizowaniu i wytyczne w sprawie aktywów o obniżonej jakości będą obowiązywały również po dniu 31 grudnia 2011 r. Podobnie czas obowiązywania wytycznych w sprawie restrukturyzacji zostaje przedłużony na okres po dniu 31 grudnia 2011 r.⁽⁹⁾ Urząd będzie monitorował sytuację na rynkach finansowych i, jak tylko pozwolą na to warunki panujące na rynku, podejmie kroki zmierzające do stworzenia stałych zasad dotyczących pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację banków, na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.

(1) Wytyczne w sprawie zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG i art. 1 protokołu 3 do Porozumienia o nadzorze i Trybunale („wytyczne w sprawie pomocy państwa”), przyjęte i wydane przez Urząd Nadzoru EFTA 19.1.1994, opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (zwanym dalej „Dz.U.”) L 231 z 3.9.1994, s. 1 i w Suplemencie EOG nr 32 z 3.9.1994, s. 1. Wytyczne ostatnio zmieniono 2.3.2011. Zaktualizowana wersja wytycznych w sprawie pomocy państwa jest opublikowana na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

(2) Aby ułatwić lekturę niniejszego dokumentu, instytucje finansowe określane są w nim ogólnie jako „banki”.

(3) Dostępne pod adresem <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16604&1=1>

(4) Dostępne pod adresem <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16015&1=1>

(5) Dostępne pod adresem <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16585&1=1>

(6) Dostępne pod adresem <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VIII---Return-to-viability-and-the-assessment-of-restructuring-measures-in-the-financial-sector.pdf>

(7) Dostępne pod adresem <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-VIII---Financial-Crisis-Guidelines-2011.pdf>

(8) Oświadczenie szefów państw lub rządów UE z 26.10.2011 (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/125621.pdf).

(9) Zgodnie z dotychczasową praktyką Urzędu istniejące lub nowe programy wsparcia banków (bez względu na to, jakie instrumenty wsparcia obejmują: gwarancje, dokapitalizowanie, przywracanie płynności, środki na rzecz ratowania aktywów lub inne) będą przedłużane lub zatwierdzane tylko na okres sześciu miesięcy, aby umożliwić ewentualne dostosowania w połowie 2012 r.

(5) Aby ułatwić wdrożenie pakietu dla bankowości i w celu uwzględnienia zmian profilu ryzyka banków, które nastąpiły od chwili rozpoczęcia kryzysu, pożądane jest dalsze doprecyzowanie i uaktualnienie zasad w niektórych kwestiach. W niniejszych wytycznych określono niezbędne zmiany parametrów zgodności związanej z kryzysem finansowym pomocy państwa na rzecz banków; parametry obowiązują od dnia 1 stycznia 2012 r. W szczególności niniejsze wytyczne:

- a) uzupełniają wytyczne w sprawie dokapitalizowania poprzez przedstawienie bardziej szczegółowych wskazówek dotyczących zapewnienia odpowiedniego wynagrodzenia w przypadku instrumentów kapitałowych nieprzynoszących stałych zwrotów;
- b) wyjaśniają, w jaki sposób Urząd przeprowadzi proporcjonalną ocenę długoterminowej rentowności banków w kontekście pakietu dla bankowości; oraz
- c) wprowadzają zmienioną metodę zmierzającą do zagwarantowania, żeby opłaty należne w zamian za udzielenie gwarancji dla zobowiązań bankowych były wystarczające, aby ograniczyć do minimum przyznawaną pomoc, oraz do zagwarantowania, że uwzględnione zostanie zwiększone ostatnio zróżnicowanie spreadów swapu ryzyka kredytowego – CDS (ang. *credit default swap*) poszczególnych banków oraz skutków spreadów CDS w przypadku zainteresowanego państwa EFTA.

2. Ustalanie odpłatności i warunki dokapitalizowania przez państwo

- (6) W wytycznych w sprawie dokapitalizowania przedstawiono ogólne wskazówki dotyczące ustalania poziomu odpłatności za zastrzyki kapitałowe. Te wskazówki dotyczą głównie instrumentów kapitałowych przynoszących stałe dochody.
- (7) W świetle zmian przepisów i zmieniającego się otoczenia rynkowego Urząd spodziewa się, że udzielanie zastrzyków kapitałowych przez państwo może w przyszłości coraz częściej następować w postaci akcji, o zmiennym wynagrodzeniu. Wyjaśnienie zasad ustalania odpłatności za zastrzyki kapitałowe jest pożądane z uwagi na to, że posiadanie takich akcji pozwala na otrzymywanie (niegwarantowanych) dywidend i zysków kapitałowych, co utrudnia bezpośrednią ocenę *ex ante* dochodów płynących z posiadania takich instrumentów.
- (8) W związku z tym Urząd dokona oceny opłat związanych z udzieleniem takich zastrzyków kapitałowych na podstawie ceny emisji akcji. Zastrzyki kapitałowe powinny być subskrybowane z uwzględnieniem wystarczającej obniżki cen akcji (dostosowanych do „efektu rozwodnienia” ⁽¹⁾) bezpośrednio przed ogłoszeniem zamiaru zastosowania zastrzyku kapitałowego, aby zapewnić rozsądną gwarancję odpowiedniego wynagrodzenia dla państwa ⁽²⁾.
- (9) W przypadku banków notowanych na giełdzie referencyjną cenę akcji powinny stanowić notowania rynkowe akcji z takimi samymi prawami jak prawa akcji będących przedmiotem emisji. W przypadku banków nienotowanych na giełdzie taka cena rynkowa nie istnieje, a zatem państwa EFTA powinny zastosować odpowiednie metody wyceny oparte na danych rynkowych (włącznie z podejściem opartym na porównaniu stosunku ceny do zysków w podobnych bankach lub innymi ogólnie przyjętymi metodami wyceny). Akcje powinny być subskrybowane z zastosowaniem odpowiedniej obniżki tej ceny rynkowej (lub opartej na danych rynkowych).
- (10) Jeżeli państwa EFTA dokonują zapisów na akcje bez prawa głosu, wymagana może być wyższa obniżka, której wielkość powinna odzwierciedlać różnicę cen występującą między akcjami z prawem głosu i akcjami bez prawa głosu w warunkach panujących na rynku.
- (11) Środki służące dokapitalizowaniu muszą zawierać odpowiednie zachęty dla banków do jak najszybszego zaprzestania korzystania z pomocy państwa. W odniesieniu do akcji przynoszących zmienne dochody, jeśli zachęty do zaprzestania korzystania z programu pomocy państwa są opracowane w sposób, który ogranicza potencjał wzrostu dla państw EFTA, na przykład poprzez wydawanie obecnym akcjonariuszom warrantów w celu umożliwienia im odkupienia akcji z nowej emisji od państwa po cenie, która oznaczałaby istotny roczny zysk dla państwa, należy zastosować wyższą obniżkę, aby odzwierciedlić ograniczenie potencjału wzrostu.
- (12) We wszystkich przypadkach wielkość obniżki musi odzwierciedlać wielkość zastrzyku kapitałowego w odniesieniu do istniejącego kapitału podstawowego kategorii pierwszej (tzw. wskaźnik core-Tier-1). Większy niedobór istniejącego kapitału własnego oznacza większe ryzyko dla państwa, a zatem wymaga zastosowania wyższej obniżki.
- (13) Instrumenty hybrydowe powinny zasadniczo zawierać alternatywny mechanizm realizowania kuponów dywidendowych, w ramach którego kupony, które nie obejmują uprawnień do wypłat w gotówce, zostałyby zrealizowane na rzecz państwa w postaci nowo wyemitowanych akcji.
- (14) Urząd będzie w dalszym ciągu wymagał od państw EFTA przedłożenia planu restrukturyzacji (lub aktualizacji istniejącego planu restrukturyzacji) w terminie sześciu miesięcy od daty decyzji Urzędu zezwalającej na pomoc na ratowanie dla każdego banku otrzymującego wsparcie państwa w formie dokapitalizowania lub środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości. Urząd może zażądać przedłożenia planu restrukturyzacji w okresie krótszym niż sześć miesięcy, jeżeli bank był wcześniej objęty decyzją w sprawie pomocy na ratowanie na podstawie zasad dotyczących zgodności pomocy na rzecz banków z art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG, niezależnie od tego,

⁽¹⁾ „Efekt rozwodnienia” można ująć ilościowo stosując ogólnie przyjęte techniki rynkowe jak np. TERP (teoretyczną cenę bez prawa poboru – ang. *the theoretical ex-rights price*).

⁽²⁾ Jeżeli państwa EFTA udzielają gwarancji w przypadku emisji akcji, emitent powinien ponieść odpowiednią opłatę z tytułu udzielenia mu gwarancji.

czy pomoc ta stanowiła część tego samego działania restrukturyzacyjnego, Urząd przeprowadzi proporcjonalną ocenę długoterminowej rentowności banków, w pełni uwzględniając elementy wskazujące na to, że banki mogą być rentowne w perspektywie długoterminowej bez potrzeby dokonywania znaczących działań restrukturyzacyjnych. Odnosić się to będzie w szczególności do przypadków, gdy niedobór kapitału wynika przede wszystkim z utraty zaufania do instrumentów długu państwowego, gdy zastrzyk kapitałowy pochodzący ze środków publicznych ograniczony jest do kwoty niezbędnej do zrównoważenia strat będących skutkiem nowej wyceny obligacji państwowych umawiających się stron Porozumienia EOG na rynku w przypadku banków, które inaczej wykazywałyby się rentownością, a z przeprowadzonej analizy wynika, że - nabywając instrumenty długu publicznego - nie podjęły nadmiernego ryzyka.

3. Wycena i warunki gwarancji państwa

- (15) Banki mogą korzystać z gwarancji państwa w przypadku wydawania nowych instrumentów dłużnych, zabezpieczonych lub niezabezpieczonych, z wyjątkiem instrumentów, które kwalifikują się jako kapitał. Jako że dostęp banków do finansowania jest szczególnie trudny na rynkach finansowania średnio- i długoterminowego, gwarancje państwowe powinny w zasadzie tylko obejmować instrumenty dłużne o terminie zapadalności od jednego do pięciu lat (siedmiu lat w przypadku obligacji zabezpieczonych).
- (16) Od początku kryzysu ustalanie wysokości odpłatności jest powiązane z wartością przeciętną spreadu CDS beneficjenta w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 sierpnia 2008 r. Wysokość tej odpłatności zwiększono ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r., aby lepiej odzwierciedlać profil ryzyka poszczególnych beneficjentów⁽¹⁾.
- (17) Aby uwzględnić zwiększone ostatnio zróżnicowanie pod względem ryzyka spreadów CDS, należy uaktualnić wzór do obliczenia stosownej odpłatności, tak aby w przyszłości podstawą obliczeń była przeciętna wartość spreadów CDS w okresie trzyletnim kończącym się jeden miesiąc przed udzieleniem gwarancji. Jako że w ostatnich latach zwiększenie spreadów CDS wynika częściowo z przyczyn niedotyczących konkretnego banku, w szczególności z narastających napięć na rynku instrumentów długu państwowego oraz z ogólnego zwiększenia świadomości ryzyka w sektorze bankowym, we wzorze należy oddzielić wewnętrzne ryzyko, które ponoszą poszczególne banki, od zmian spreadów CDS w przypadku państw EOG i rynku jako całości. We wzorze tym należy także odzwierciedlić fakt, że gwarancje dotyczące zabezpieczonych obligacji narażają podmiot udzielający gwarancji na znacznie mniejsze ryzyko niż gwarancje dotyczące długu niezabezpieczonego.
- (18) Zgodnie z zasadami, o których mowa w pkt 17, zmieniony wzór do obliczenia odpłatności zawarty w załączniku określa minimalne opłaty za udzielenie gwarancji, które powinny mieć zastosowanie w przypadku, gdy gwarancje państwa są przyznawane na poziomie krajowym, bez łączenia gwarancji między państwami EFTA. Urząd zastosuje wzór w odniesieniu do wszystkich gwarancji państwowych dotyczących zobowiązań bankowych, o terminie zapadalności jednego roku lub dłuższym, wydanych w dniu 1 stycznia 2012 r. lub później.
- (19) W przypadkach, gdy gwarancje obejmują zobowiązania, które nie są wyrażone w walucie krajowej państwa udzielającego gwarancji, powinno zastosować się dodatkową opłatę na pokrycie ryzyka walutowego podjętego przez gwaranta.
- (20) Jeżeli konieczne jest udzielenie gwarancji na pokrycie długu o terminie zapadalności krótszym niż jeden rok, Urząd będzie nadal stosować istniejący wzór określenia wysokości odpłatności, który dla odniesienia znajduje się w załączniku. Urząd nie zatwierdzi gwarancji dotyczących długu o terminie zapadalności krótszym niż trzy miesiące, z wyjątkiem przypadków, gdy takie gwarancje są niezbędne dla stabilności finansowej. W takich przypadkach Urząd dokona oszacowania odpowiedniego wynagrodzenia, biorąc pod uwagę potrzebę zastosowania stosownych zachęt motywujących do jak najszybszego zaprzestania korzystania z programu pomocy państwa.
- (21) Jeżeli państwa EFTA zdecydują się na zawarcie porozumienia w sprawie łączenia gwarancji dotyczących zobowiązań bankowych, Urząd dokona odpowiedniego przeglądu swoich wskazówek, w szczególności w celu zagwarantowania, że spreadom CDS w przypadku państw EFTA zostanie nadana waga tylko w takim zakresie, w jakim pozostają one istotne.
- (22) Aby umożliwić Urzędowi ocenę stosowania w praktyce zmienionego wzoru dotyczącego wyceny, państwa EFTA powinny podać przy zgłaszaniu nowego lub przedłużonego programu gwarancji, orientacyjną opłatę dla każdego banku kwalifikującego się do skorzystania z tych gwarancji, na podstawie zastosowania wzoru przy wykorzystaniu ostatnich danych rynkowych. W terminie trzech miesięcy po każdej emisji gwarantowanych obligacji, państwa EFTA powinny również przekazać Urzędowi faktyczną wysokość opłaty za udzielenie gwarancji pobranej w odniesieniu do każdej emisji gwarantowanych obligacji.

⁽¹⁾ Zob. dokument roboczy Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji z dnia 30 kwietnia 2010 r. dotyczący stosowania reguł pomocy państwa do rządowych programów gwarancji, które mają zostać udzielone po dniu 30 czerwca 2010 r., obejmujących długi banków: (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/phase_out_bank_guarantees.pdf).

Dodatek

Gwarancje dotyczące długu o terminie zapadalności jednego roku lub dłuższym

Opłata za udzielenie gwarancji powinna co najmniej być sumą:

- 1) opłaty podstawowej w wysokości 40 punktów bazowych (pb); oraz
- 2) opartej na ryzyku opłaty w wysokości stanowiącej iloczyn 40 punktów bazowych i współczynnika ryzyka składającego się z (i) połowy stosunku przeciętnej wartości spreadu CDS dla obligacji pięcioletnich beneficjenta w okresie trzech lat kończącym się jeden miesiąc przed datą emisji gwarantowanych obligacji do poziomu wartości przeciętnej indeksu iTraxx Europe Senior Financials dla obligacji pięcioletnich stosowanego w tym samym trzyletnim okresie, oraz (ii) połowy stosunku wartości przeciętnej spreadu CDS dla obligacji pięcioletnich wszystkich państw EOG do wartości przeciętnej spreadu CDS dla obligacji pięcioletnich państwa EFTA udzielającego gwarancji w tym samym trzyletnim okresie.

Wzór do obliczenia opłaty za udzielenie gwarancji można zapisać jako:

$$\text{Opłata} = 40pb \times (1 + (1/2 \times A/B) + (1/2 \times C/D))$$

gdzie A jest wartością przeciętną spreadu CDS dla uprzywilejowanych obligacji pięcioletnich beneficjenta, B – wartością przeciętną indeksu iTraxx Europe Senior Financials dla obligacji pięcioletnich, C – wartością przeciętną spreadu CDS dla uprzywilejowanych obligacji pięcioletnich wszystkich państw EOG, a D – wartością przeciętną spreadu CDS dla uprzywilejowanych obligacji pięcioletnich państwa EFTA udzielającego gwarancji.

Wartości przeciętne są obliczane dla okresu trzech lat kończącego się jeden miesiąc przed datą emisji gwarantowanych obligacji.

W przypadku gwarancji odnoszących się do obligacji zabezpieczonych, opłata za udzielenie gwarancji może uwzględniać jedynie połowę opłaty opartej na ryzyku obliczonej zgodnie z pkt. 2 powyżej.

Banki nieposiadające reprezentatywnych danych CDS

W przypadku banków nieposiadających danych CDS lub reprezentatywnych danych dotyczących CDS, ale dysponujących ratingiem kredytowym, należy wprowadzić odpowiednik spreadu CDS oparty na wartości przeciętnej spreadów CDS dla obligacji pięcioletnich dla kategorii ratingowej danego banku w tym samym okresie odniesienia, w oparciu o reprezentatywną próbę dużych banków w państwach EOG. Organ nadzorujący oceni, czy dane CDS danego banku są reprezentatywne.

W przypadku banków, które nie posiadają danych CDS ani ratingu kredytowego, należy wprowadzić odpowiednik spreadu CDS oparty na wartości przeciętnej spreadów CDS dla obligacji pięcioletnich dla najniższej kategorii ratingowej⁽¹⁾ w tym samym okresie odniesienia, w oparciu o reprezentatywną próbę dużych banków w państwach EOG. W przypadku tej kategorii banków obliczony spread CDS może być dostosowany na podstawie oceny organu nadzorującego.

Urząd ustali reprezentatywne próby dużych banków w państwach EOG.

Gwarancje dotyczące długu o terminie zapadalności krótszym niż jeden rok

Jako że w przypadku długu o terminie zapadalności krótszym niż jeden rok spready CDS nie mogą być stosownym narzędziem obliczania ryzyka kredytowego, opłata za udzielenie gwarancji w odniesieniu do tego rodzaju długu powinna co najmniej być sumą:

- 1) opłaty podstawowej w wysokości 50 punktów bazowych; oraz
- 2) opartej na ryzyku opłaty w wysokości 20 punktów bazowych dla banków o ratingu A+ lub A, 30 punktów bazowych dla banków o ratingu A– oraz 40 punktów bazowych dla banków poniżej A– lub nieposiadających ratingu.

⁽¹⁾ Najniższą kategorią ratingową, którą można wziąć pod uwagę, jest kategoria A, ponieważ nie są dostępne wystarczające dane dla kategorii ratingowej BBB.

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 394/11/COL z dnia 14 grudnia 2011 r. zmieniająca po raz osiemdziesiąty trzeci zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez dodanie nowego rozdziału dotyczącego stosowania od dnia 1 stycznia 2012 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego 72

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL